

ARGENTINAI MAGYAR HÍRLAP

Ifjúsági rovattal

L. Monteverde 3132
(1636) Olivos
Bs. Aires - Argentina

PERIÓDICO HÚNGARO DE LA ARGENTINA
CON SECCIÓN EN CASTELLANO

IV. évf. 38. sz.
2008. MÁJUS
(LXXIX. évf. 15.844. sz.)

Mindszenty végrendelete

1956. november 4-én, a forradalom letiprását követően **Mindszenty József hercegprímás bíboros** önkéntes fogságra szánta magát az őt befogadó budapesti észak-amerikai nagykövetségen.

Ennek a keserves félfogságnak 15 év után vetett véget VI. Pál pápa parancsa: a bíboros az „Ostpolitik” nevében elhagyta hazáját. Nem maradt meg a vatikáni aranykalitkában, nem hallgatott és nem tette meg azt a szívességet, hogy maga mondjon le érseki székéről, meg kellett őt ettől fosztani. Ekkor kezdte tervezni a szabad világban élő emigrált magyarok látogatását: öregeket, betegeket, meg-történt végigjárta szétszórótatott nyáját négy világrészben, hogy hitet, reményt, szeretetet és megbocsátást hirdessen. Végül is így vezette el pásztori útja Venezuelába, ahonnan még Argentínába is szándékozott jönni.

VI. Pál pápa köszönti a hazájából Rómába rendelt magyar hercegprímást (1971)

Köztudott, hogy 1974-1975-ben milyen zaklatott politikai helyzettel küszködött Argentína. Ezért az argentin hatóságok diplomatikusan azzal utasították el a bíboros titkárnak megkeresését, hogy Mindszenty József látogatása a kommunista gerilla tevékenysége folytán „non opportuno”...

Mindszenty József bíboros, Esztergom érseke és Magyarország hercegprímása két héttel halála előtt, 1975. április 21-én Caracasból főpásztori körlevelet intézett a világszerte szétszórtságban élő, szeretett magyarjaihoz. Közöljük ezt az utolsó, egyenesen nekünk szóló végrendeletét, amelynek bevezetőjében felhívta a figyelmet arra, hogy nemcsak az emigrációban élők számára írta, hanem „jelenlegi helyzetükben” hazai véreinek is. (HKZS)

1975. május 6-án halt meg Bécsben.

végrendeletében. És ez a végrendelet így szól: hűség az Úr Istenhez, Krisztushoz, a Nagyasszonyhoz, Egyházatokhoz és magyar hazátokhoz.

Szerettem volna mindnyájatokat felkeresni, de a szétszóródottságban lehetetlen mindenkit elérnem. Ezért írom ezt a körlevelet, hogy írott szavam elérje a kisebb magyar csoportokat, sőt az összes magyar családokat is. Arra kérek, arra figyelmeztetek benneteket írásban, amire kérem élőszóval azokat, akikhez személyesen el tudok jutni:

Ha le is szakított benneteket nemzetünk életfájáról ez a legnagyobb történelmi vihar, s messze világrészekbe sodort, **ne váljunk örökre elhalt rügyeivé, elszáradt leveleivé a magyar életfának!**

De mit tehetünk mi - kérdezitek - ebben a nagy idegenségben?

Az első, amit meg kell tennetek, az, hogy öntudatosodjatok! Hogy ráeszméljétek, rádöbbenjétek arra, hogy Szent István, Szent László, Szent Erzsébet, Hunyadi János, Rákóczi, Zrínyi és Széchenyi István népe vagytok! **Ezért ne haljon el nyelveteken a magyar szó!** Ne felejtsetek el szüleitek nyelvét! Ha egyedül vagy, imádkozz legalább este magyarul. Ha olyan szerencsés vagy, hogy magaddal vitted az otthoni imakönyvet, vedd elő és forgasd legalább ünnepnapokon. Írj magyar levelet haza vagy barátaidhoz. Olvass magyar lapot, újságot és könyvet. Magyar házastársak beszéljenek egymással magyarul! És ti, magyar szülők, ne vonjátok el gyermekeitektől az édes magyar anyanyelvet! Nem hiába kaptátok szüleiteken át a jó Istentől. Kincs az, amit át kell adnotok gyermekeiteknek is! Meg kell tanulni az új haza nyelvét is, tudom, de nagyon szépen megfér együtt őseitek nyelvével. - Ahány nyelv, annyi ember; de az első helyen az anyanyelvnek kell állnia!

Magyar édesanyák, imádkozzatok gyermekeitekkel magyarul! Bármilyen fáradtak is vagytok este, csevegjétek

Zika Klára (Budapest):

Mindszenty bíboros utolsó útja

Manapság sokan fájjaljuk, hogy Magyarországon háttérbe szorult anyanyelvi kultúránk, de azok az értékeink is - hagyományaink, színházi életünk, oktatási rendszerünk -, amelyek nemzetközi elismerést hoztak hazánk számára. A nemzeti zászló, a Himnusz, nagy elődeink tisztelete - nem beszélve a magyar identitásról -, a politikai és közvéleményformáló erők céltáblája lett. Ezzel szemben például Észak-Amerikában az amerikai zászló szent dolog, az amerikai öntudatról nem is beszélve, de Svédországban is azt láttam, hogy a házakon olyan zászló lobogott, amilyen nemzetiségű volt a tulajdonos.

Mennyivel egészségesebb a lelkük azoknak, akik a családban és felnevelő közösségükben megkapják a keresztény és morális erkölcs alapjait. Ezt tapasztaltam például egy olyan családnál, ahol az édesanya magyar, az édesapa német, a gyerekek Venezuelában születtek, ezek az alapértékek mégis a helyükön vannak az életükben. **Kunckelné Fényes Ildikó** a venezuelai magyarok egyik vezetője, a Latin-Amerikai Országos Szervezetek Szövetsége elnökeként a dél-amerikai magyarság képviselője, akinek sikerült úgy felnevelni három gyermekét, hogy életük természetes része lett Magyarországot, Erdélyt, s nemzeti kultúránk szeretete. Kicsi gyermekként került ki családjával Caracasba. Férje német, három gyermekük magyar anya- és német apanyelvű, mindhárom kultúrában jártasak, kicsi koruktól természetes közegük volt a Magyar Ház, a cserkészlet, a magyar nyelvű istentisztelet.

- Kedves Ildikó! Tisztelem azt a kitartást és lelkesedést, amellyel a magyar anyanyelvi kultúra megmaradásáért harcol a távoli Caracasban... Adódik a kérdés: mi indította arra, hogy egyetlen munkája és három gyermeke mellett ezt a többlet elfoglaltságot vállalja?

- Természetesen a szüleimtől kaptam az első élményeket. Bár édesapám a műszaki tudományok doktora volt, rendkívüli humán műveltséggel is rendelkezett. Ő rendezte meg Caracasban az első Szent István ünnepet. Irodalmi előadásokat tartott, sőt Vaszary

velük magyarul, meséljétek és énekeljétek velük magyarul. Édesapák, gondoskodjatok arról, hogy a gyermek megtanulja a magyar betűt is; tanítsátok meg magyarul olvasni. Olvassatok nekik magyar történelemből, a magyar földről. Alkalmos könyveket most már nagyobb magyar központokból lehet szerezni.

Találjunk egymásra a szétszórtságban és fogjunk össze, mert nem csak „ősei”, de testvérei is vagyunk egymásnak. Ne csak anyagilag segítsük egymást, de lelkileg, szellemileg is megmaradni magyarnak. Az, aki magyarságában erős és képzett, segítse azt, aki már ingadozik. Hozza vissza a magyar közösségbe!

Ahol már van 10-15 magyar család, fogjon össze és teremtsen meg a hétféle magyar iskolát: ha csak 4 vagy 5 magyar gyermekről van szó, meg kell tenni!

Ha kevesen vagytok ahhoz, hogy önálló magyar istentiszteletet és szentbeszédet követelhettek, szervezzétek meg legalább a nagyobb egyházi és nemzeti ünnepeket úgy, hogy kérjétek magyar papot, vagy menjétek szervezeten a nagyobb magyar közösségekbe magyar misére. A nagyobb magyar központokat kérem és mindig kérem arra, hogy segítsenek nektek ebben, hogy nyújtsák ki felétek a segíteni akaró magyar kezet, de ti a felé-

Piroskával színészként is fellépett a Magyar Házban. Arany, Vörösmarty, Kölcsey verseket szavalt. A családi nyaralások közben pedig Jókai A magyar nábob című könyvét olvasta nekünk, vagyis inkább előadta, olyan érdekesen, hogy minden délután vártuk a folytatást. Természetes módon éltük meg a magyar közösségi életet.

A többes szám a két Fényes lányt jelenti. Ildikó testvére Csilla jól ismert Magyarországon, hiszen ő szervezte meg nálunk a Magyar Máltai Szeretetszolgálatot Csilla von Boeselager néven. A két kislány, akik a szülői házban tudatos magyar és keresztény nevelést kaptak, iskoláikat először Venezuelában, majd Észak-Amerikában végezték. Ildikó 1956 szeptemberében kezdte meg tanulmányait New Yorkban. Október 23-án kitört a forradalom Budapesten. A szabadságharc leverése után megindult a menekültek áradata. Az egyetemhez közel volt az a kollégium, ahova az odamenekült diákokat összegyűjtötték. Fényes Ildikó önként jelentkezett tolmácsnak, tudta, hogy nagy szükség van a magyar nyelvet ismerő emberre. Az amerikai egyetemisták szervezetének egyik képviselője felkereste és megkérte arra, hogy egy nagygyűlésükön, amelyen pénzt gyűjtöttek a menekültek részére, beszéljen nekik a magyarországi eseményekről, angolul. Így ismert meg akkor sok magyar diákot, részt vett a gyűjtésekben és egyre szorosabb kapcsolatba került velük. Ezek a tapasztalatok nem múltak el nyomtalanul. Az egyetem elvégzése után visszatért Caracasba a szüleihez, és az egyetemen kezdett oktatni. Szüleivel, később német származású férjével és gyermekeivel együtt részt vett a magyar életben.

- A magyar kolónia életében gyökeres változást hozott egy látogatás - meséli beszélgető társam. -1975-ben dél-amerikai pasztorális látogatásra érkezett **Mindszenty József bíboros hercegprímás** és Venezuelában is töltött 10 napot. Tudtuk, hogy rengeteg szenvedésen ment keresztül, egyébként is 83 éves, ezért igyekeztünk kíméletes programot összeállítani számára.

Folyt. a 2. oldalon

tek nyújtott kezet ragadjátok meg!
Fontos, hogy tudjunk egymásról, ezért le kell fektetni mindenhol - még ott is, ahol nincs külön magyar pap - a magyar katasztert. - Hány magyar család, hány magyar gyermek van a körzetben, mennyi a magányos?

Ez csak a kezdet, a felrázás, a magyar lélekébresztés! A többi azután jön. Fajtánk bátor, találékony és életrevaló. Miért nem tud az lenni a magyarság vonalán is?

Gyötrelmes sorsotokban, amíg Isten végtelen könyörületéből jön a Virradat, éljétek hűségesen Istenhez, Egyházhoz és történelmi Hazátokhoz... Mielőtt szemeim megtörnének, nem ember, nem pusztá érzélem, hanem Isten és őseink mondatják velem - és ezt szeretném minden magyar párnája alá tenni, legyen bárhol széles e világon, hogy ne legyen nyugta az ösztökétől halála órájáig: a megmaradt kevésből újra kell építenünk a Hazát!

Ez a dolgunk ezen a világon! Ettől szabadulni nem tudunk, csak elbújni előle... Tegyétek félre a versengést, a mértéktelen nagyravágyást... **Mindenki ott tegye meg a magáét, ahová az élet állította!**

Ez a végrendeletem, ezért éltem, élek és imádkozom itt és majdan, az Örökkévalóságban.”

A TARTALOMBÓL:

Szívszaggató temetés	2.o.
Dr. Drexler András bemutatkozik ..	2.o.
Benyomások Erdélyből (2. rész) ...	3.o.
A braziliai Dom Miguel (2. rész)	4.o.
MAGYARORSZÁGI helyzet	5.o.
Művésznevek (Kurucz L.)	5.o.
Koloniális hírek	6.-7.o.
Ismerjük Szőnyi Zsófit?	HUFI I.
Utazik a HUFI	HUFI II.
Cserkészhúsvét	HUFI III.
Mit jelent a „Testvér”?	HUFI IV.
Szemelvények a HKK-ból	HUFI IV.
Triste despedida	SP I
¡Brava, Sofia Terek!	SP II
CUMPLEAÑOS de mayo	SP II
El perro húngaro Mudi	SP III
¿Qué es el humor?	SP IV

A MAGYAR ORSZÁGGYŰLÉS ELNÖKE

Kunckelné Fényes Ildikónak
a LAMOSZSZ elnökének

Tisztelt Elnök Asszony,
Kedves Ildikó,
Kedves Latin-amerikai Barátaink!

Megrendülten olvastuk munkatársaimmal soraidat, amelyekben Benedek László barátunk elhunytáról tájékoztattál.

Jól emlékszem közel négy évvel ezelőtti első személyes találkozásomra vele. Az első, kicsit egymást figyelő percek és mondatok után rögtön kitérülte az az ember, akinek jellemvonásait annyira pontosan és szépen leírtad tőle búcsúzó leveledben. Valóban, amikor decemberben nagy örömmel találkoztam, gratuláltunk neki itt a parlamenti kitüntetés ünnepségen, már aggodalom töltött el bennünket. Ő akkor is – pedig nyilván tudatában volt betegségének – kedves mosollyal háritotta el aggodalmunkat.

Pótolhatatlan veszteség ért bennünket, magyarokat. Dél-amerikai, argentin magyar volt, de mindig teljes, szolidáris nemzetben és világmagyarságban gondolkodott, érzett.

Fogadjátok őszinte részvétünket. Emlékét úgy őrizzük leghívebben, ha példáját követjük.

Ígérem, személyesen továbbra is szívemen viselem ügyeket, közös ügyünket.

Budapest, 2008. március 18.

Barátsággal és szeretettel

(aláírás) Dr. Szili Katalin

Kedves Latin-Amerikai Magyar Honfitársaim! Kedves Barátaink!

Egy nagyon fájdalmas és szomorú hírral küzdök: **Benedek László** hirtelen meghalt. Március 9-én írtam neki, kértem, továbbítsa számunkra a népszavazás eredményeit. Mint mindig, azonnal küldte a választ, amit továbbítottam a latin-amerikai magyarság felé. Egy nappal később kaptam a hírt, hogy hirtelen elhunyt, a férjkor derekán, hiszen nem volt 50 éves sem.

Nem írhatom, hogy teljesen váratlanul ért ez a nagyon rossz hír, hiszen szorongó szívvel búcsúztam tőle csekély egy hónapja: az utolsó viszontlátásnál megdöbbenve láttam mennyire rosszul nézett ki, de azt nem gondoltam, hogy ilyen hamarosan elhagy minket. Annak dacára, hogy többször is találkoztunk, mint mindig, amikor otthon voltam, soha, egy szóval sem panaszkodott, aggódó kérdéseimet mosolygva ellegyintette.

Most, hogy visszatekintek és tudomásomra jutott súlyos betegsége, még nagyobb elismeréssel és hálával gondolok fáradtságot nem ismerő munkájára: László nem ismerte azokat a fogalmakat, amiket annyiszor tapasztalunk máshol - soha sem volt „túl sok munkája”, soha sem volt „időhiánya”, soha nem volt „más elfoglaltsága”, amikor a magyar ügyről, a latin-amerikai magyar ügyről volt szó. Szenvedélyes magyar volt, szenvedélyes latin-amerikai, vagy jobban mondva: **argentín magyar volt**. Minden magyar ügy érintette, a 2004. decemberi népszavazás soha nem gyógyuló sebet hagyott szívében, de az argentinai magyarság is állandó része volt életének - honvágya végig kísérte. Nem voltunk soha úgy együtt, hogy ne említette volna a Buenos Aires-i fiataliságát, cserkészlémeit és az ottani kolóniában tapasztalt hazafiaságot, amit hiába keresett Magyarországon.

Nagy magyarsága mellett csak a családja iránt érzett szeretete volt előnyben. Elmenetelével bizony árvábbak maradtunk: egy nagy magyar, egy nagy latin-amerikai magyar és egy nagyon jó ember hagyott minket itt. Mindannyiunk nevében kérem a Jó Istent, adjon békét nemes lelkének és vigasztalja szeretteit!

Mély szomorúsággal és nagyon sok szeretettel,

Kunckelné Fényes Ildikó, Caracas

Fotó Tanka

Szívszorító, megrendítő búcsúvétel – 2008. március 28 Hűség a családhoz, a magyarsághoz és az egyházhöz

Fájdalom, együttérzés és mély részvétel, nagyrabecsülés, barátság, de főleg a szívemben rejlő szeretet ölelte át **Benedek Lászlót**, ahogy a temetésre összegyűlt kétszáz sokaság hosszú menetben

lesz a sorsa? ... És a lelkes szavai sokáig nem hoztak enyhülést.

Fotó G.P.

A hosszú gyászmenet élén a feleség és a négy gyerek

Fotó Tanka

követe utolsó földi útján, majd körülvette virágborult sírját a budapesti Farkasréti temetőben. Eljöttek a magyarországi és külföldi ismerősök, barátok, cserkész és gyülekezeti testvérek, munkatársak, az argentin és a magyar diplomáciai és társadalmi élet képviselői. Koszorúkkal, virágok százaival fejezték ki szeretetüket és fájdalmukat, s még az időjárás is kegyes volt: tavaszi napsütésben zajlott le a búcsúztató.

A református egyház szertartásán Lóránt Gábor, az Újpesti Belsővárosi Református Gyülekezet lelkesze eleve-nítette fel Benedek László pályafutását, hangsúlyozva, hogy életét a családhoz, a magyarsághoz, a cserkészethez és az egyházi gyülekezethez való tartozás jellemezte. Mind e területeken maradandót alkotott, s egy kiváló embertől kellett végső búcsút venni.

Ahogy a sírgödörbe elhelyezték a koporsót, a ráhantolt föld kopogásait elnyomta az imádkozás és a búcsúének hangja. Ezzel csak a földi élete ért véget, hiszen azon túl, a létezés más formájában továbbra is, immár örök nyugalomban velünk van. Emlékét, munkásságát kegyelettel megőrzik a szűk családon kívül hozzátartozói, barátai, kettős honfitársai, cserkésztestvérei.

Búcsú a sír szélén - Farkasréti temető

Fotó Tanka

- Hangulatkép -

Borúsán indult a reggel, még szemerkélt is valamicskét az eső. Aztán áttört a nap, s egyre erőteljesebben melegítette a farkasréti temető ravatalozójánál egybegyűlt embersokaságot.

Könnyek. A legkülönbözőbb szemekben. Hosszú percek. Súlyos, kemény szavak a Szentírásból: „... a férfi meghal és földre dől. Elpusztul az ember. S mi

A gondolatok között olykor fel-felbukkant a három legerősebbnek vélt vonal László életéből: Argentína, az ottani magyarság és cserkészlet, a család és a gyülekezeti élet. Hűsége és egyenessége az élet megannyi területén.

A lelkes szavaiból egészen a végére jutott csak a feloldozás:

„Tudom jól, él ügyem szöszölője, Ő lép majd föl utoljára a földön. Hogyha fölébredek, maga mellé állít, és meglátom még testemből az Istent.”

Mozart gyönyörű Rekviemjének taktusai szívbe markoltak. Két kocsi telítettek meg a virágok, koszorúk, a harmadikban pedig koporsóban László hamvai. Mögötte a család, a barátok, ismerősök - tengernyi ember. De a szívünk minden lépéssel enyhült egy kicsit, a napfényben fel-feltűntek az első mosolyok.

A földhalom mindent betemet. Talán egy kicsit még a szomorúságot is. Túlsordulnak a friss halmon a virágok, koszorúk, a földet is felülírják, mint a szeretet sokszínű lélegzetvétele, a fájdalom csillapíthatatlan tavaszvirágzása.

A szeretet és a hála virágai

Fotó Tanka

Ölelések, szavak, mosolyok. Bátorítás és szeretet. És egyre erősebb napsütés.

Még a gondolatok is lehajtott fejjel járnak...

A nagyon szomorú eseményen megindító volt látni, milyen rengetegen jöttek el - végtelen sereg... Mennyien szerették és tisztelték Lászlót! Szép volt a szertartás, és hát egy koporsó mellett mindig átrendeződnek az életnek gondolt létállapot súlypontjai. László temetése különösen beszédes figyelmeztetés volt értékvesztéses korunk viszonyai számára. Nélküle csonkán maradt nemcsak a család, de oly sokan, akiket László élete, munkássága megérintett. Az ember csak hordja magában a megrendülést, és nem lehet, és nem lehet...

Nyugodjék békében, Isten veled, Benedek László!

(Tanka L., G.O. és Szőnyi F. budapesti beszámolóiból - köszönettel - összegezte és kiegészítette HKZS.)

A Magyar Külképviselet új tanácsosát üdvözölhetjük hasábjainkon. Kívánunk neki és kedves feleségének sok szerencsét és örömet az új környezetben!

Dr. Drexler András

Személyi adatok:

Született Keszthelyen, 1968. november 19-én. Nyelvtudása: Angol, német, spanyol

Tanulmányok:

1999-2005: Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem (Corvinus Egyetem) Nemzetközi Kapcsolatok Doktori Iskola. Végzettség: tudományos fokozat (Ph.D.)
1995-1998: Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem. Nemzetközi és diplomáciai tanulmányok (BIGIS). Végzettség: külügyi szakértő (Master of Arts - MA)
1990-1997: Kereskedelmi, Vendéglátóipari és Idegenforgalmi Főiskola, Budapest
1995-1997: Gazdasági Szaktanári szak. Végzettség: gazdasági szaktanár
1992-1995: Idegenforgalmi és Szállodaipari szak. Végzettség: idegenforgalmi és szállodaipari közgazdász
1993-1994: TEMPUS ösztöndíj, Universidad de Oviedo, E.U.EE. (Gijón/Spanyol.)
1992-1994: Európa Tanulmányok szakirány. Végzettség: oklevél
1990-1992: Kétszövegű Idegenvezető, Hostess és Idegenforgalmi asszisztens képzés
Végzettség: idegenvezető, hostess és idegenforgalmi asszisztens

Szakmai pályafutás:

2008. március 15: A Magyar Köztársaság Buenos Aires-i Nagykövetsége - elsőbeosztott diplomata
2007: Külügyminisztérium, EU Koordinációs és Jogi Főosztály
2006-2007: Külügyminisztérium, Európa-politikai Főosztály
2002-2006: Magyar Köztársaság Berlini Nagykövetsége - EU-attasé
2001-2002: Németországi Szövetségi Külügyi Hivatal Európa Osztály (Berlin) - cserediplomata
2001: Külügyminisztérium, 1. Területi Főosztály - német referatúra
1998-2000: Külügyminisztérium, EU Koordinációs Főosztály
2000: A Németországi Szövetségi Külügyi Hivatal diplomáciai képzése (Bonn, Berlin)
2000: A Spanyol Diplomáciai Akadémia képzése (Madrid)
1998. febr. - Külügyminisztérium

Publikációk:

Könyv: DREXLER, András [2005]: Az Európai Unió-Latin-Amerika kapcsolatrendszer. Ashaninka kiadó. Budapest

Cikk:

DREXLER, András [2004]: Latin-Amerika szerepe a spanyol külpolitikában és Spanyolország EK-csatlakozásának hatása a latin-amerikai kapcsolatokra. Külügyi Szemle. 2004. 3-4. szám. Budapest
DREXLER, András [2005]: Ungarn. In: Jahrbuch der Europäischen Integration 2005. Europa Union Verlag. Bonn
DREXLER, András [2006]: Ungarn. In: Jahrbuch der Europäischen Integration 2006. Europa Union Verlag. Bonn

Hámos László, a Hungarian Human Rights Foundation alapító elnökének részvéte (New York – Budapest):

Most hallom a megdöbbenő, borzalmas hírt **Benedek László** haláláról. Fogalmam sem volt, hogy ő egyáltalán beteg! Pedig többször találkoztunk is, levelet váltottunk, ügyesen adtuk egymásnak a labdát - a mai meglehetősen mostoha körülmények között - egy-egy kormányzati értekezleten. Gyakran előfordult, hogy összebeszélés nélkül, ő ugyanazt fejtegette, mint én szoktam, és igen hatékony volt, hogy délről, északról egy húron pendülünk. Nagyon fog hiányozni Benedek László mindig lényegre törő, konstruktív, békülékeny de határozott helytállása! Osztozom a gyászban, barátsággal küldöm üdvözleteimet.

ZIKA KLÁRA: MINDSZENTY BÍBOROS UTOLSÓ ÚTJA

... folyt. az 1. oldalról

Aztán minden másképpen alakult. A programot félretette és 16 óras napok következtek: mindenkit fogadott, misézett, keresztelt... A caracasi katedrálisban magyarul prédikált - a venezuelai televízió végig közvetítette. Óriási hatással volt

az emberekre, de még a gyerekekre is: „Szeretett magyarjaim” - kezdte beszédeit, s mindenki úgy érezte, hogy hozzá szól.

- Milyen életprogramot tudott adni a hazától oly távol élő magyaroknak?

- „Nem sírni kell, hanem tenni! A jövő az érdekes, nem a múlt!” Ez

volt a visszatérő jelszó. „Nem kell nagy dolgokra gondolni” mondta, „hiszen tudom, hogy a mindennapok szürkeségében, amikor valaki fáradtan hazaér, nem sok ereje marad, de annyi igen, hogy a gyerekével magyarul imádkozzon, és hétvégén magyarul tanítsa a gyermekét”. Amikor ezt hallottam, arra gondoltam, hogy ezt én is meg tudom tenni! Annyira felrázott minket az otléte, a kisugárzása, hogy a látogatása után egy

héttel beindult a magyar óvoda, amelyet addig csak tervezgettünk. Megrendítő volt Mindszenty József látogatásának befejezése is. Venezuelából még átrepült egy pár napra Kolumbiába, de a visszatérésekor már nem tudott kiszállni a repülőgépből. Kérte, hogy menjek fel hozzá a gépre (a sajtóreferense voltam Caracasban), s átadta nekem a számunkra írt szellemi végrendeletét.

Folyt. a 4. oldalon

Székásy Miklós:

Benyomások Erdélyből (2. rész)

(A múlt számunkban közölt *Benyomások 1. részének utolsó állomása a régi magyar-román határnál Töröcsvár volt, hajdan a magyar királyok kedvenc vadászkastélya. Folytatjuk. Szerk.)*

Innen már véglegesen a Székelyföldre indulunk. Az utak egyre rosszabbak, mert a román kormány nem kívánja, hogy a turisták könnyen érkezzenek oda, hiszen az emberi környezet tiszta magyar. **Sepsiszentgyörgy** eléggé ipari város. Egy nagy keresztezésnél láttunk egy óriási román katona emlékművet, ami arról híres, hogy a rezsimváltás után egy szennyvízszállító teherautó nekiindította a kifolyó csövet és végigspriccelte a kloáka folyadékkal. A sofőrt nagy botrány után 6 hónap börtönre ítélték, de sose volt olyan jó dolga, a fél város látogatta, finom élelmiszerekkel és italokkal halmozták el... Innen közel van **Csikszereda**, Erdély leghidegebb városa - ahol télen gyakran mérnek -30° -ot -, és egyúttal a (romániai bajnok!) székely jégkocisapat székhelye. Legfontosabb nevezetessége a 2002 és 2004 között épített Makovecz Imre templom, teljesen székely

Csikszereda: Makovecz templom

Csikszereda: Makovecz templom oltára

népi motívumokon alapult berendezéssel. 4 angyal tartja fenn az üveges tetőt és 5 kereszt látható a tornyán. Az út elvezet **Csiksomlyó** mellett, ahol egy domb tetején áll az impozáns templom, a mindenévi pünkösdi zarándokjárás céliránya. Megérkezünk **Gyergyószentmiklósb**a, az örmény közösség központjába. Az 1670-ben a tatárok elől menekülő, általában marhakereskedő örmények nagyon jómódúvá váltak, és 1733-ban egy csodaszép barokktemplomot építettek. Ma már talán csak 250 örményül

Gyergyószentmiklós: Örmény templom

beszélő személy él még a városban, de a kettőskeresztes templomban még kizárólag örmény szertartású miséket tartanak. Mint Brassóban, ezt a templomot is értékes szőnyegek díszítik, a szószék és az oltár a legszebbek közé tartoznak Erdélyben.

Nagyon közel van ide a **Gyilkos-tó**, amely a nevét legendától kapta: amikor egy természetes gát elzárta a patakot és feltöltötte az addig nem létező tavat, a juhásztorok állataikkal együtt belefutottak. A színe is vöröses, bár nem a vértől, hanem a leülepedett ércporoktól, amelyek furcsa módon konzerváltak a 170 évvel ezelőtt elöntött

fenyőfákat is. Közvetlen a tó mellett fekszik a **Békási szoros**, több kilométeren keresztül 200-300 méter magas meredek sziklák övezik a keskeny utat, valóban egy egyedüli látvány, amit még vonzóbbá tesz a mandulás, fahéjas, friss kürtöskalács,

Gyilkos-tó: Készül a finom kürtöskalács, a szerző felesége öröme!

amit az útszélén ajánlanak. Még **Csikrákos** templomát is megcsodáljuk, a tornyot hátborzongató, talán a pogány magyar mitológiából vett freskók ékesítik: hold,

Csikrákos: Freskós tornyú templom

nap, csillagok, repülő emberpárok, hatujjú férfi, kígyók, békák és rákok. Éppen egy esküvőre készülnek, megjelenik a vőfély teljes székely öltözkében, a pár és az egész násznép is ilyen ruhában jön az esküvőre, az ünnepség 24 óráig tart majd...

Mi sajnós már nem tudjuk ezt kivárni és elindulunk a következő kétnapi szállásunkra, **Zetelakára**, a székely kapuk falvára. Természetesen megint pálinkával és pogácsával fogadnak. Majd a másnapi reggelihez is odateszik a pálinkás üveget - mi nem sok kárt teszünk benne, de a szomszéd asztalnál kiisszák az egész üveget. Ez egy magyar motorbiciklis csoport, amely beutazza Erdélyt, nem szívesen találkoznánk velük az országúton! A tipikus juhsajtos puliszka viszont nagyon ízletesen egészítette ki a házi felvágottakat. Elmegyünk a vasárnapi misére, a templomban a nők balról, a férfiak jobbról ülnek, a legtöbben vasárnapi székely ruhában. A fiatal plébános nagyon szépen prédikál; ez a rész megkapott: „Ma láttam a TV-n, hogy egy bölcs zsidó rabbit az újságírók megkérdezték, hogy ennyi üldözés után a sabbát megtartásának köszönhető-e, hogy mindezt túlélte? A rabbi válasza: nem azért vagyunk itt, mert megtartottuk a sabbátot, hanem a sabbát tartott meg bennünket. Kedves magyar testvéreim, nem nekünk kell megtartanunk a vasárnapot, hanem jöjünk el valamennyien, hogy a vasárnap tartson meg bennünket. Ezen múlik a túlélésünk.”

Innen megyünk a legmagyarabb városba, **Székelyudvarhelyre**, a város szélén található Budvár romjai, ahol állítólag Buda kastélya állt. Szemben egy dombtetőn áll a XIII. századbéli Jézus Szíve kápolna. A legenda szerint itt táboroztak a tatár ostromlók 1241-ben, amíg egy székely vitéz nyilat a vezér szívébe lőtte, mire a tatárok visszavonultak és a hálás nép emlékkápolnát épített. Jó erős karja lehetett a székely

Székelyudvarhely: Haáz Rezső Múzeum, székely szoba

legénynek, mert a két domb között több mint egy kilométer a távolság! A város központjának a két nevezetessége a 13 szobrot tartalmazó park - köztük Csaba királyfi, Szent István, Szent László, Báthory István, Bethlen Gábor, Rákóczi Ferenc - és a Haáz Rezső Múzeum, a legteljesebb székely iparművészeti gyűjteményével. Délután még meglátogatjuk a neves naif festő, András Ferenc műtermét és Sándor Bontod, a legismertebb székelykapu építő műhelyét.

Zetelaka: András Ferenc székely festő műhelyében

Másnap utunk **Szejkefürdő** felé vezet, ahol az első és máig is legkomplettebb székely enciklopédia szerzője, Orbán Balázs van eltemetve egy 12 székelykapuval díszített dombon. A közeli **Farkaslaka** Tamási Áron síremlékéről híres, itt van a legválasztékosabb népművészeti vásár is, ahol mindent lehet leiben, forintban, euróban vagy dollárban vásárolni. **Korond** a cserépművészek városa, a főutcán egyik műhely a másik után szebbnél szebb mintájú tárgyakkal vetélkedik. Élvezet nézni a cserépfestők kezűgyességét, nehéz minták a t cirádáznak a legkisebb hiba nélkül.

Korond: Cserépfestő műhely

Itt kerülünk be a sóterületbe, balról jobbra sóhegyek övezik az utat, keresztül utazunk a gyógyfürdő városra, **Szovátán**, ahol 5 forró sóstó várja nyári szezonban a fürdőzőket. Végül is megérkezünk **Marosvásárhelyre**, a Székelyföld fővárosába, már a magyar terület határán (1920-ban 91% magyar, 2007-ben alig többség 49%-kal, de így is a legtöbb magyar lakóú város Erdélyben). A főternek a XIX. század végei *art nouveau* stílusú házak nagyon patinás jelleget adnak.

Marosvásárhely: Népművészeti bolt

Másnap látogatjuk meg a város legszebb épületét, a Kultúrpalotát: a tetőcserepek Zsolnay csempék, a külső fali mozaikok és a bejárati hall freskói Körösfai-Kriesch Aladár művei, a csodás tükrök termének a 12, székely legendákat és balladákat ábrázoló festett ablaka a budapesti Róth Miksa műhelyéből valók. Az impozáns koncertterem renoválás alatt van, felette neves magyar festők képeinek a kiállítása tekinthető meg.

Torda városa következik. Sajnos a kommunizmus alatt épült szörnyű panelházak tömkelege nagyon elcsúfítja a várost, amely az 1568-ban János Zsigmond unitárius vallású fejedelem uralma alatt megtartott országgyűlésről híres, ahol **először Európában kihirdették a teljes vallászabadságot**. Ekként teljesedett ki a Reformáció Erdélyben, és kialakult a „négy bevett vallás” rendszere. Itt töltötte Petőfi Sándor élete utolsó éjjelét családjával. És itt látogatható a fantasztikus sóbánya, ahol egy sok száz méter hosszú (nem klausztrófóbiás személyeknek való!), sóból kivágott folyosón keresztül lehet eljutni a három galériába: „Rudolf”, hihetetlen visszhanggal, „Ferenc József”, egy 10 méter mélyen fekvő tóval, sószigettel a közepén, és „Mária

Terézia”, egy sok emeletes mélységben fekvő amfiteátrum, amelyhez egy rozoga lépcső vezet le a merész vállalkozókat. Torda még 1940-ben erősen magyar város volt, de Észak-Erdély visszakerülése után éppen a határtól délre maradt, és magyar lakosságának a nagy része Kolozsvárra költözött.

Román vidéken egy hihetetlenül rossz és elhanyagolt úton keresztül átbuckázva egyszerre két tiszta magyar községbe érkezünk: először **Torockóba**, a legnagyobb unitárius templom és híres Népművészeti Múzeum otthonába. Majd a közeli **Torockószentgyörgy** nagy meglepetéssel vár: az 1130 méter magas Székelykő (pár hónapja mászta meg Sólyom László magyar köztársasági elnök) lábánál a nemrég megnyitott, Erdély egyetlen magyar tulajdonú, magas színvonalú szállodája, a Székelykő Kúria. Az ebédlő, a közös terem, a szobák

Torockószentgyörgy: Székelykő Kúria

a környékbeli népművészek, fafaragók, háziszóttos készítő, vasöntők mesterműveit tartalmazzák. A borpince a legjobb magyar, francia és (meglepő módon) argentin borokkal van ellátva, a koszt elsőrendű. Egy rövid eső után egy dupla szivárvány is örvendeztetni szemeinket. Délután sétálunk a faluban, és egy parasztszönyeg megkérdezi tudunk-e magyarul? Az igenlő válasza boldogan hív meg megismerni házát, udvarát és istállóját. Itt büszkén mutatja a két, közel 700 kilós bivalyát, amelyekkel férje betakarítja a termést, aztán a sárban cupogva csodáljuk meg mangalica disznóit és tömött libáit...

A reggeli után indulunk **Kolozsvárra**. A város elhanyagolt benyomást tesz (1920-ban 83% volt magyar, most alig 19%), a híres Mátyás szobor deszkák mögött vár felújításra. Ezzel szemben utunk utolsó állomása, **Nagyvárad** (1920: 91%, most 26% magyar), valamivel jobb állapotban van. Ápoltság, kicsit leromlott, bár eredetileg nagyon szép, díszes kapukkal, balkonokkal és festett üveglablakkal ékeskedő, *art nouveau* stílusú épületek övezik a széles, fasoros utcákat. Az 1870-ben Franz Hillebrandt építész által tervezett katolikus katedrális viszont gyönyörű, a bejárat mellett csodálható meg Szent László domborműve és híres csatabárdja. A refor-

mátus kollégium éttermében fogyasztjuk el a búcsüebédet. Itt fogadta két nappal azelőtt Tökés László a felvidéki magyar református püspököt. Innen indulunk Ártánd felé, ahol egy felejthetetlen utazás után lépünk át újra a magyar határt.

Az alapvető benyomásunk az volt, hogy **sehol sem éreztük magunkat annyira Magyarországon, mint Székelyföldön** vagy a sok, gyakran román tengerbe beékel kis magyar szigetben, ahol az ékes nyelvvel, a magyar ruházzal, a népművészetek hagyományainak a megtartásával és a kedves vendégszeretettel mindenütt azt fejezték ki, amit Tamási Áron sírján olvastunk: „**Azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk bennel!**”

Náluk valóban otthon vagyunk. (Vége)

BRAZÍLIAI HÍRADÓ

Dom Miguel (1802-1866) (2. rész) - a magyar vonatkozás -

(Piller Éva, São Pauló-i tudósítónktól)

Dom Miguelt, I. Dom Pedro öccsét 19 éves korában apja, VI. Dom João portugál király Bécsbe küldte, hogy Metternichtől jó modort és jó fellépést tanuljon. Metternichnek első látásra ez volt a véleménye a királyfírl: „Akárcsak egy vadember - alig tud olvasni, nem tud írni, és az etiketten túlmenően az élet lényeges problémáit nem ismeri...”

Metternich mint egy iskolás gyereket taníttatta. Később már ezt jegyzi fel Dom Migueltől: „Tulajdonképpen nagyon tehetséges és jóindulatú, de könnyelmű. Döntéseiben biztos, sőt makacs...” Dom Miguel tehát tanult, művelődött, majd 1824-ben körútra indul: Párizs-XVIII. Lajos udvara, majd Strasbourg, Karlsruhe, Stuttgart, München. A költségeket a bécsi udvar viseli.

A bécsi Hofburg, az udvariasság és jómodor elsajátítására...

elvonul, tolong a nép: mindenki kíváncsi a délceg fiatal portugál hercegre.

Dom Miguel Metternich minden tanácsát elfogadta, de azt nem, hogy angol hadihajón érkezzon Lisszabonba. „Ezt a megaláztatást a büszke portugál nép nem viselné el.” De egyébként is - kormányra lépése ne történjen egy idegen ország látszólagos segítségével! Miguel boldog, annak ellenére, hogy kormányzónak megy abba az országba, amelyiknek tulajdonképpen a királyi trónja illeti őt. De mehet haza, dicső ősei földjére. Két év múlva azonban Dom Miguel egy államcsínnyel portugál királlyá proklamálta magát (1828).

1831: Dom Pedro lemond a brazil császári trónról kiskorú fia (5 éves) II. Dom Pedro javára, és ellenséges szándékkal indul Portugáliába „trónbitorló” öccse, Miguel ellen. 1834-ben angol és francia segítséggel sikerül több portugál kikötőt elfoglalnia, és végül Lisszabont szorongatja. A portugál nép az elmúlt évek alatt megismerte és megszerette Miguelt. Továbbra is őt szeretné királynak. Pedrot nem ismerik.

Ebben a valóságos „testvérháborúban” Bem József nevével találkozunk. Bem Dom Pedro oldalán harcol. Végül is legyőzik Miguelt, aki újra lemond minden jogáról és Portugáliát el kell hagynia, ahol idestova 5 évig volt közkedvelt király. Ezután még hosszú ideig nincs béke Portugáliában. Összetűzések a nagybirtokosok és nagykereskedők között, a középosztály, kiskereskedők és iparosok között. Forradalmak, mert az egyik oldal még mindig liberális, a másik abszolutista.

József Zachariasz Bem tábornok, a népszerű Bem apó szabadságharcos hadvezér

De ez most már nem Dom Miguel gondja...

1851-ben megnősül, elveszi Adelaide Löwenstein-Wertheim-Rochefort hercegnőt. 7 gyermekük születik: 6 lány, 1 fiú. Három érdekesség ebből a családfából:

- A 4. lány, Mária Jozefa férje, Károly Tódor bajor herceg, a **mi Erzsébet királyné (Sissi)** bátyja.

- A 3. lány, Mária Terézia (1855-1942) férje, Károly Lajos főherceg, **Ferenc József császár és magyar király fivére.**

- És végül: a 7. lány Mária Antónia (1862-1959), férjzett Robert Bourbon és Parma hercegné, **Zita, utolsó magyar királyné** anyja.

Igy tehát **Dom Miguel az utolsó magyar király, IV. Károly dédnagyapja, valamint az utolsó magyar királyné, Zita nagyapja.**

IV. Károly királynak és Zitának 8 gyermeke volt. IV. Károly, a 640 éven át uralkodó Habsburg-család utolsó koronás fője, a Habsburg vagyonból a wartholzi villát örökölte, Reichenautól nem messze, és itt született 1912-ben fiuk Habsburg Ottó, aki még ma is él (politikus, közíró, az utolsó Habsburg trónörökös 1961-ben lemondott trónigényéről).

Habsburg Ottó, Dom Miguel dédunokája, 95 évesen is még aktív a politikai életben az Európai Parlament dísztagjaként (Németország részéről) (Fotó Strasbourg 2007.XI.13)

IV. Károly és Zita királyné (Dom Miguel unokája) 1916-ban, Ottóval, a koronázás után

Dom João VI. és felesége, Carlota Joaquina, Dom Miguel szülei

Időközben nagy politikai változások folytak Portugáliában, de Braziliában is. Portugáliában az angol elnyomás ellen 1820-ban egy liberális mozgalom indul és erősödik: egy új alkotmányra támaszkodó monarchiát akarnak. „Jöjjön haza a király!” (mármint Braziliából). Így 1821-ben IV. Dom João, portugál király haza is megy Braziliából Portugáliába. 1822-ben Brazília kikiáltja függetlenségét, és I. Dom Pedro brazil császár lesz.

1823: Portugáliában Dom Miguel, híveinek jó vagy rossz tanácsára egy abszolutista reakciót hirdet meg és vezet a liberálisok ellen. Elveszti, és száműzik az országból. Viszszakerül Bécsbe, Metternich fogságába: nincs bilincsekben, de nem érintkezhet a külvilággal. Leveleit nem engedik át, családja leveleit nem kapja meg. Együtt sínylődnek ebben az áldatlan helyzetben a reichstatti herceggel, Napóleon fiával, a Sasfiókkal...

1826-ban meghal Dom João. Miután Miguel „nincs”, Dom Pedro brazil császárt hívják meg a portugál trónra. I. Dom Pedro érzi a brazil nép félelmét egy újabb portugál alárendeltségtől, nem fogadja el a portugál királyságot. Megmarad brazil császárnak és lemond a portugál trónról kiskorú (10 éves) lánya, Maria da Glória javára. A brazil nép megkönnyebbül.

Nemsokára, idegen tanácsra (angol, francia, orosz...) a következőket ajánlja száműzött öccsének: Miguel jegyzeze el unokahúgát, Maria da Glóriát, legyen a kiskorú királynőnek gyámja és Portugália helytartó-kormányzója addig, ameddig Maria da Glória nagykorú lesz és mint II. Mária a királyságot *de facto* átveheti. Miguel természetesen mindenbe beleegyezik, csak hogy kiléphessen a lehetetlen helyzetéből és hazamehessen Portugáliába.

Dom Miguel útja Bécsből Portugália felé még számára is váratlan valóságos diadalút lesz: az osztrák udvar Ferenc osztrák császárral bensőséges családú búcsúvacsorát rendez neki. X. Károly francia király szintén díszes, nagy vacsorával fogadja, és az Élysée-palotában helyezi el az ott töltendő 7 napra. Fogadtatása Angliában is minden várakozását felülmúlja. IV. György öreg angol király miniszterei udvarolják körül. Az utcákon mindenütt, ahol

Amint tudjuk, IV. Károlyt 1916-ban Ferenc József halála után magyar királlyá, sőt osztrák császárrá koronázták. 1918-ban, az I. Világháború végén, minden összeomlik körülötte.

Gyors visszaillesztés az időközben Magyarországon bekövetkezett tragikus eseményekre: 1918. október 31-én meggyilkolják Tisza Istvánt. Károlyi Mihályt nevezik ki miniszterelnökké, aki a következő hónapokban teljesen tönkreteszi az országot. November 16-án IV. Károly lemond uralkodói jogainak gyakorlásáról. Pesten Károlyi Mihályék kikiáltják a köztársaságot. Három nap múlva, 19-én, megérkezik Kun Béla, Szamuely, Rákosi és még 24 kommunista mozgalmi ember Oroszországból. 1919. március 21-től július 31-ig 133 napos bolsevista uralom következik, míg november 16-án Horthy a nemzeti hadsereg élén bevonul Budapestre. 1920. június 4: a trianoni békediktátum aláírása.

IV. Károly első visszatérési kísérlete 1921. március 26-ra esik. Ez inkább egy felderítő út, a helyzet megismerésére. Október 22-én kísérletezik újra. A magyar nép átélte egy vörös terrort, 5 millió magyarral elvesztette országának kétharmad részét - reménykedik a restaurációban. Most azonban a közben megalakult, ellenséges kisantant (szerbek, csehek, románok) mozgósít, félti a Magyarországtól a hazugságok segítségével megkaparintott részeit... Budaörsnél fegyveres ütközet. IV. Károly nem akarja, hogy magyar vér folyjon. Fegyverszünet aláírását javasolja, de nem írja alá az utolsó paragrafust, amely azt írja elő, hogy mondjon le a trónról. Október 25-én fegyveres kísérettel elfogják a királyt, a tihanyi apátságra viszik, onnan Bátaszékre, ahonnan angol hajók szállítják az antanthatalmak által kijelölt száműzetési helyére, Madeira szigetére.

A trónvesztett királyi család minden vagyonát elkobozták, mind Ausztriában, mind Magyarországon. Tulajdonképpen egyetlen európai ország sem akarja befogadni az elüldözött királyi családot. Bár Luxemburg felajánlotta a beutazási vízumot és Spanyolország is tárgyalt befogadásukról, de pénzügyi problémák miatt egyik meghívás sem jött létre. Egyedül Portugália ajánlotta fel Madeira szigetét, valószínűleg a rokoni kapcsolat miatt. Svájc engedélyezte, hogy a királyi pár 7 kiskorú gyermeke Svájcban maradjon. Madeirára érkezve, hotelban helyezték el IV. Károlyt és Zitát. Később áttették a királyi párt egy olcsóbb hotelba, de mikor minden pénzüket elfogyott, egy gazdag portugál felajánlott részükre egy nyaralóházat, amiben sem villany, sem ágy nem volt. Valamikor ez után megengedték a királyi szülőpárnak, hogy gyermekeiket Svájcban maguk után hozassák.

1922 márciusában megbetegedett IV. Károly és április 5-én meghalt. Az özvegy Zita királyné ekkor elhagyta nagyapja, Dom Miguel földjét, Portugáliát, és 7 gyermekével egy viszontagságos peregrinációt kezdett: Spanyolország-Belgium-Kanada-Tuxedo (USA) és Luxemburg. Végül is ferences rendi kolostor fogadta be őket a svájci Zizersben (Chur). Itt töltötte Zita királyné utolsó éveit, 1989. március 14-én bekövetkezett haláláig. Szívét urnában őrzik a svájci Muryban (*), teste a bécsi Kapuzinergruftban alussza örök álmát a többi Habsburgok között.

(A Buenos Aires-i HKK-ból kibérelhető Zita királyné díszes, főúri bécsi temetése videokazettán, német nyelven. Szerk.)

(* Érdesség: a **brazíliai Muryban**, Rio államban, Nova Friburgo mellett volt a Riói magyar cserkészek cserkészparkja.

ZIKA KLÁRA: MINDSZENTY BÍBOROS UTOLSÓ ÚTJA

Ausztriába érkezése után azonnal mütötték, de már nem tért magához.

- Mi lett a végrendelet sorsa?

- Szétküldtem az általam ismert magyar nyelvű újságoknak, az eredeti példányt pedig az Antall-kormány idején hazajuttattam. Jelenleg Lakiteleken, az Emigrációs Múzeum archívumában található. **Számunkra valóban sorsdöntő változás látogatása, mert az ő hatására teljesen új alapokra helyezték a magyar munkát, különösen az ifjúság nevelését, noha vasárnapi iskola, néptánc, cserkészlet nálunk is működött, a Külföldi Magyar Cserkész Szövetséggel is kapcsolatban voltunk. Itt meg kell említenem az európai parancsnok, Köllek György nevét, aki mindenki szeretett Gyurka bá'-ja lett. El lehet képzelni, mit jelentett a világ minden részéről odaérkező magyar származású gyerekeknek**

... folyt. a 2. oldalról

a téli-nyári tábor, ahol 200 fiatal között alakulhattak ismeretségek. Amellett, hogy sok szép magyar népdalt, verset megtanultak, életre szóló barátságok szövődtek.

(Ezt én is bizonyíthatom, hiszen Kunckel Csilla budapesti esküvőjén a világ minden részéből összesereglettek a cserkész barátok. Soha nem vettem még részt ilyen összejövetelen, ahol a vőlegény és a menyasszony barátai messzi tájakról érkezve együtt elevenítették fel gyermek- és ifjúkoruk közös emlékeit.)

*

Tudom, hogy a külföldön élő magyarokat is sokkolták azok a hírek, felvételek, amelyek Budapestre érkeztek az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc 50. évfordulójának megcsúfolásáról. Ezzel szemben a nyugati országokban tisztelettel emlékeztek 56 hőseire, akik szinte az egész világ figyelmét Magyarországra irányították.

Venezuelában például az ott élő magyarok olyan ünneppsorozatokat rendeztek, hogy a venezuelaiak is tudomást szerezhetek mindarról, ami 50 évvel ezelőtt ebben a számukra oly távoli, ismeretlen országban történt. Caracasban egy tér viseli azóta a Plaza Hungria nevet. Az ünneppsorozat egyik szervezője szintén Kunckelné Fényes Ildikó volt. Kértem, elevenítse fel ezzel kapcsolatos élményeit:

- Mi már 2006 februárjában megkezdjük az előkészítő munkálatokat, amikor a venezuelai tb. főkonzul vezetésével összeállt a megemlékezéseket rendező bizottság. A város egyik elegáns negyedében kaptunk egy háromszög alakú teret. A terveket építész-mérnök férjem készítette el. Bronzból készült a magyar címer és a névtáblák: Magyar tér - Plaza Hungria. Október 23-án avattuk fel, a magyar szabadságharc 50. évfordulóján. Caracas említett negyedének polgármestere sátrakat állíttatott fel, az

egyikben a magyar közönség, a másikban a zenekar kapott helyet. Elénekeltek a magyar és a venezuelai himnuszt, aztán felolvasták a forradalom és szabadságharc történetét spanyol nyelven. A magyar kolónia nevében én emlékeztem, miután a Magyar Köztársaság nevében az újonnan kinevezett nagykövét beszéltem, végül a fiatal polgármester lelkes, szép beszéde és fogadás következett. A hivatalos ünnepségen kívül koncert, filmvetítések és egy bensőséges összejövetel a Magyar Házban gazdagították az ünneppsorozatot. A venezuelai televízióban is megemlékeztek a magyar 56-ról.

*

Végezetül: ehhez annyit tennék hozzá, hogy Venezuelában egy alig 5000-es létszámú magyarság él, többségük a háború után érkezett oda, 56-ban kevesebben. Mégis fontosnak tartották és el is érték, hogy a befogadó országgal megismertessék Magyarországot hősies harcát elnyomóival szemben.

Így élünk, éldegélünk... (levélrészlet Magyarországról)

Kormányválságtól hangos most a hazai közélet. Erről szólnak a hírműsorok, erről írnak a lapok, és erről beszélgetnek a szomszédasszonyok is, ha véletlenül össze-futnak a lépcsőházban. A kérdés pedig az: **Mi lesz itt?**

Mindez annak a népszavazásnak tudható be, ami március 9-én történt. Noha Gyurcsány Ferenc miniszterelnök így nyugtatta híveit a választások előestjén: „Megmondom én, mi lesz itt kilencedike után: tizedike lesz!”

Aztán tizedikével valahogy mégis minden megváltozott. Volt valami furcsa, megfoghatatlan érzés a levegőben. Nyolcvanszázaléknyi „népakarat” - az azért nyolcvan százalék!... Hát ennyi embernek van már elege ebből az ámokfutásból? Ez motoszka a lelkekben. S elkezdődött a spekuláció szocialista körökben is. Hány mandátum marad meg, ha így folytatódik? Néhány napos csend után elkezdődött a valódi összefüggések, okok keresése. És csakhamar kilyukadtak a Szabad Demokratáknál. Mert ugye napnál is világosabb, hogy egy törpe párt dirigálja a koalíciót. A szerint kell táncolni az országban, ahogy ők fűtyülnek. Tudja ezt mindenki - püspöktől a kéményseprőig.

Nem csoda, hogy a legnagyobb kormányzópart, a szocialisták soraiban egyre többet mormogtak a régi pártarcosok közül, akik a „mi parancsolunk itt”-szeltemben éltek és uralkodtak. Előkerültek a régi jó önbizalom-erősítő szocialista közmondások is: „Nehogy már a nyúl vigye a puskát, elvtársak!” S ugye, amint a must forr a hordóban, úgy kell a dugónak is előbb-többet mozdulni... Ez a sors várt Gyurcsány Ferencre is. Ki kellett állni a publikum elé valami magyarázatra.

Ki is állt, bonvivánokat felülmúló pozokban. Színpadon sétálva - bárszékre ülve, forgolódva, erősen gesztikulálva, elkezdte a szabad demokratákat kritizálni; még a szöveg is megszólalásig hasonlított Kálmán Imre örökbecsű operettjének slágerdalára: „Csak ne olyan nagyon fennen, hej, ti oda-bent!” A folytatás azonban már úgy szólt, hogy bejelentette az SZDSZ-es Horváth Ágnes miniszter menesztését. Aki bizony a páncélszekrény akcióval nagyon beletenyelt a szocialisták lelki világába.

A bejelentés nyomán a riporterek, kamerás emberek és azok segédei hanyatt-homlok rohantak a Szabad Demokratákhoz, akiket úgy ért a hír, mint alvót egy bögre hideg víz. Rádásul amúgy is sok gondjuk, bajuk akadt, mert kiderült, hogy a legutóbbi pártelnökválasztáson csaltak. Olyan küldöttek is szavaztak, akik ott se voltak az elnökválasztáson. Sőt olyan szavazó is akadt, aki nem tagja a pártnak... Így aztán rövid gondolkodás után rájöttek, hogy Horváth Ágnes menesztése tulajdonképpen nem is jöhetett volna jobbkor! Végre egy olyan hír, ami eltereli a piszkos ügyekről a figyelmet.

Ennek szellemében rendkívüli módon felháborodtak. Szinte kizárólag mobil telefonon a fülükön voltak láthatóak, amint menet közben sietve telefonáltak, ahogy az háborút megelőzően hadüzenet előtt, illetve tőzsdekrach idején szokás. Másnap pedig bejelentették, hogy akkor bizony vége a koalíciónak.

S ezzel kezdetét vette a második felvonás: ekkor jött el a szociológusok, politológusok, politikamagyarázók ideje. Mást se lehetett hallani, mint azt: mi következhet ezután? Lesznek-e előrehozott választások? Netalántán az MDF lép be a koalícióba? Avagy kisebbségi kormány működik tovább? A sok kommentárnak, nyilatkozatnak, megmondásnak, ellentmondásnak, egymás szapulásának az lett a vége, hogy a szocialisták egyedül folytatják a kormányzást, mert előrehozott választásokról hallani se akarnak, hiszen katasztrofális vereség van kilátásban. S ugye a havi képviselői apanázsra, s ami ehhez jár, arra is nagy szükség van... Ez az állapot lett a döntő és ez látszik megcsontosodni.

Vagyis marad minden a régiiben.

A cirkusz folytatódik. A fontos kérdésekben továbbra is számíthatnak a Szabad Demokratákra. Mindaddig persze, amíg Gyurcsány Ferenc utódját ki nem találják. Mert újítani kell, s ehhez új emberre lesz szükség, és bűnbakra is, ehhez nem férhet kétség. Nagy a baj az országháza táján. Hiszen állampapírokat már szinte csak a hazai bankok vásárolnak. A külföldi befektetők kerülnek az országot. Az adósság pedig újabb milliárdokkal nőtt.

Nagyon röviden így foglalható össze a legfontosabb hazai közállapot s közbeszéd. Amit persze különféle pikáns részletek tesznek még érdekesebbé. Kuncze Gábor egykori SZDSZ pártelnök például mentegetőzősképpen elkotyogta, hogy a vizitdíjat nem is ők találták ki, hanem a szocialisták, és eredetileg nem háromszáz, hanem nyolcszáz forintot terveztek. Amit ők nem támogattak... És hasonló, obscén kifejezéseket se mellőző nyilatkozatok látnak napvilágot, olyanok, amibe bizony egy békebeli szenesember is belepirult volna... Hát mit is mondhatnának? Ilyen mélyen száll most a politikai elit Magyarországon...

S mintha alant, az utca frontján, egy másfajta élet kezdődne. A megszorítások ideje - ahogy ezt a liberális média nagyon barátságosan beharangozta - beérett. A mind gyakrabban emelkedő árak, s az újabb gáz-és üzemanyag áremelések naponta jelentkeznek már a konyhapénzek kalkulálásánál. Elkezdődött az aprópénz számlálgatás, az üvegbetétek visszaváltása... Talán úgy lehetne ezt tömören megfogalmazni: a szegények még szegényebbek lettek! A középosztály eltűnőben van. A „maharadzsák” pedig közhínnak, jól vannak... Egyre nagyobb az elégedetlenség és az egymás iránti tolerancia hiánya.

A morális válság jelei a közoktatásban mutatkoznak meg leginkább. A darabjaira szétvert, egykoron messze földön híres magyar oktatás, ahonnan oly sok tudós, Nobel-díjas indult el világhódító útjára, ma már nyomaiban se emlékeztek a régi időkre. Napi jelenség, hogy a kezelhetetlen nebulók óra alatt megtámadják a tanárt! Legutóbb egy budapesti iskolában ütötte és rúgta meg egy diák az idős pedagógust. A jelenetet a diáktársak mobiltelefonon rögzítették, s ez a „műsor” bejárta a tv-csatornákat. Amiből botrány kerekedett.

Hasonló hírekről számoltak be kaposvári tanárok is. Olyan eset is előfordult, hogy a kezelhetetlen gyerek apja-anya bement az iskolába és agyba-főbe verte a tanárnőt. A pedagógus társadalom kétségbeesve vár segítséget. Az oktatási minisztérium pedig a kezét tördeli, és a megoldást iskola pszichológusok hadrendbe állításában látja. A liberális média szokás szerint mellébeszél. Sztárokat farag a pimasz nebulókból, ahe-lyett, hogy a szülők és a liberális reformok csodájára mutatnának rá. A liberális oktatási „reformnak” köszönhetően ui. az első három évben még csak osztályozni sem szabad a tanulót! Ha a gyerek dohányzik vagy kábítószert fogyaszt az iskolában, s a tanár ezt észreveszi, nem közölheti a szülővel, mert a diáknak személyiségi jogai vannak! A következmények pedig itt vannak előttünk... Kell-e ehhez bármit is hozzáfűzni?

A téma okán nem kerülhet meg a cigánykérdés megemlézése sem. Az iskolai rendbontások ui. elsősorban cigány fiatalokhoz köthetőek. A nagy „szabadság” itt tetőzik. A „mindent szabad”, amit nem tilt a törvény (liberálisok által hangoztatott jelszó) megtette hatását. Ezeknél a fiataloknál nincs otthonról hozott jó példa, jó modell, amit a gyerekek követhetnének. S ugye, valljuk be: a társadalom elitjében sincs ilyen jó példa. A miniszterelnökről köztudott, hogy hazudik. Mit várhatunk akkor az utcagyerektől?

A cigánykérdés ma Magyarországon ketyegő időzített bombája. Borítékolható, hogy az Argentínai Magyar Hírlap olvasói fognak még erről hallani. Figyelemmel arra, hogy az évszázadok óta velünk élő cigány kisebbség a rendszerváltás nyomán szinte

elsők között veszítette el a munkahelyét. Legtöbben gyerektartási segélyekből és szociális segélyekből, fém „hulladék” gyűjtéséből élnek. A dörzsöltebbek, a csibészek pedig lányfuttatásból és kábítószer terjesztésből tengetik fényűző életüket. A többségnek azonban a nyomor és a napi bűnözés jut. Miután ezekben a körökben erkölcsi gátlás alig létezik, egyre nagyobb konfliktus és feszültség alakul ki a magyar lakosság körében. A rendőrség, ha csak lehet, kerüli a beavatkozást, mert nyomban rasszistának nevezik őket. Az állam a maga részéről a jól fizetett, börtönviselt cigányvezetőket és általuk az egész kisebbségi népcsoportot szép ígérekkel látja el, mivel rájuk elsősorban a szabad demokratáknak van nagy szüksége, mert a hátukon próbálnak meg újra bejutni a parlamentbe. Ennek érdekében pedig számukra semmi se drága. Mindent a szőnyeg alá lehet söpörni. Még nagyobb toleranciát hirdetnek. A téma azonban olyan mély, hogy ennek taglalására két hírlapnyi hely is kevés volna.

Jó hír talán az, hogy a kialakult gazdasági és erkölcsi válság okán a szocialisták oldalán is megmutatkozik a kompromisszum keresése, a nemzeti összefogás sürgetése. E tekintetben Karsai József szocialista képviselőt, batonyai polgármestert kell megemlíteni. Karsai amolyan Esze Tamás szellemiségű kurucos egyéniség, aki nem ijed meg az árnyékától. Elég vagyonos ahhoz, hogy ne kapaszkodjon tíz körömmel a képviselői bársonyszékbe, mindig ki-mondja azt, amivel nem ért egyet. Így volt ez a Fidesz kormányzás idején is, és ezen az úton jár ma is. Még azt is megengedte magának, hogy nem szavazta meg az egészségbiztosítási törvényt, amiért már-már a kiátkozás fenyegette.

A másik bátor ember Széles Gábor, sikeres vállalkozó, akit - a történelmi példaként maradván - Rákóczi Ferenchez lehetne hasonlítani. A Magyar Gyáriparosok Szövetségének tiszteletbeli elnöke. Megtehetné, hogy fűtül a magyar közállapotokra. Elmehetne akár fél éves világkörüli utakra. Élhetne kedvére - van miből. E helyett megvásárolta a Magyar Hírlapot és nyitott egy tv-csatornát Echo Tv néven. Itt találtak otthonra a száműzött, kismizett magyarok... Ez a piciny médiasziget áll most a nagy liberális tábor keresztútjében. Egyik-másik publicisztika miatt aláírásokat gyűjtenek az érzékeny lelkű „haladó gondolkodók”. A fővád mi is lehetne egyéb: „antiszemitizmus”... Lényegében azonban ez a médiacsoport csak azt teszi, ami mindenütt a világon a sajtó dolga: utánajár a piszkos ügyeknek...

Hogy meddig bírja Széles Gábor ezt a nyomást? Nehéz megjósolni. Egy bizonyos: a lap és az Echo Tv olyan nagy népszerűsége tett szert, hogy elhallgattatása már nem lehetséges. Ha mégis bekövetkezne, annak beláthatatlan következményei lennének. Megszületett hát - 17 év után! - az igazi média ellenpólus, és ez a konkurencia sehogy sem tetszik a lakaj médiának...

Az igazi nagy csatátér azonban a főváros. Demszky Gábor főpolgármester nehéz napokat él át. A Budapesti Közlekedési Vállalat csodje katasztrofális. A régi vezetőt menesztetni kellett, aki 20 millió végkielégítéssel hagyta el a sülyedő hajót. Az új vezető pedig belebukott a busz beszerzési botrányba. Most neki is mennie kell. De ő már 60 millió végkielégítést követel... Miközben a már említett média kiderítette, hogy milliárdok folytak el tanácsadóknak! A tanács pedig arra volt jó, hogy felemelték a viteldíjat és elkezdtek ritkítani a járatok számát. Válaszképpen a BKV dolgozók sztrájkba léptek. A megriadt városvezetés 18 milliárd gyorssegélyt kért a kormánytól. Pénz viszont nincs.

Hát így élünk, éldegélünk. És hogy valami jó hírrel zárjam a tudósításomat, elmondhatom, hogy lapunk márciusi számában Cziko Árpád kollégánk tollából megjelent „Számvetés” című írás önálló életre kelt. A Horthy-korszak elemzése, a talpraállás lehetősége, sokakban reményt ébresztett: **Lám, akkor sikerült! Miért ne sikerülhetne most is?**

Barkuti Jenő

Kurucz László: Művésznevek

Aki hosszabb ideig volt kapcsolatban olaszokkal, tapasztalhatta, hogy az olasz nyelv milyen gazdag kicsinyítő képzőkben, amit bőven használnak is, legtöbbször kedveskedő, esetleg kicsit gúnyos, de nagyon ritkán sértő formában.

A reneszánsz sok nagy művészt ma is inkább csak „ragadványneven” ismerik, amely igen sokszor születési helyére utal. A legnagyobbakat neveit viszont csak keresztneveiken tartják számon ma is (Rafael, Michelangelo).

- **Paolo di Dono** (1397-1475) nagyon szerette a madarakat, és sok képet festett róluk. Így lett belőle **Paolo Uccello**, vagy - ha úgy tetszik - Madár Pál...

- **Giovanni Fiesole** (1387-1455) szerzetes különös, áhitatot keltő freskóin sohasem hiányoznak az angyalok, így méltán viseli a **Fra Angelico** művésznevet.

- **Alessandro (Sandro) Mariano Filipepi** (1445-1510) alacsony, köpcös kis emberke volt, de ilyen néven igen kevesen ismerik. Viszont nincs ember, aki ne hallott volna **Botticelliről**, ami kis, kerek flaskót jelent. Csodálatos figurái 500 év múltán is gyönyörködtetik a szemlélőt.

Sandro Botticelli: Tavasz (tempera, ca. 1482)

- **Il Peruginót** eredetileg **Pietro Vanuccinak** (1450-1523) hívták, ilyen néven mai napig egy bástya őrzi emlékét Perugiában.

- **Bernardino di Betto** (1454-1513) már kora gyermekkorában kezdett festeni, így kapta a nagyon kedves **Pinturicchio** (festőcske) becenevet, amit még 60 éves korában is viselt. Elegáns rajzai, nagy freskói a vatikáni Borgia stanzákat és a sienai katedrális könyvtárának falait díszítik.

- Az egész művészettörténet egyik legnagyobb alakja, **Leonardo da Vinci** (1452-1519) Vinci város mellett született, mint egy Ser Piero nevű firenzei gazdag jegyzőnek és egy falusi lánynek törvénytelen gyermeke.

- **Giovanni Antonio Bazzi** (1477-1549) Verceiliben született, de élete nagy részét Siénában töltötte, ahol csodálatos remekműveket alkotott. A híres toscaniai városból sugárzott a jólét, nagy dörzsölések folytak, amelyek a festő is bőven kivette a részét. Így maradt rajta a furcsa **Sodoma** név, nem éppen becéző értelemben.

- **Andrea d'Agnolo** (1486-1530) apja szabó volt, ő is ott inaskodott mellette, míg az ollót fel nem cserélte az ecsettel, de azért élete végéig **Sartónak** (szabó) hívták.

- **Antonio Allegri** (1489-1534, nem a muzsikusi!) Correggióban született és természetesen **Il Correggio** néven lett a reneszánsz egyik legnagyobb festője. Róla mondotta Tiziano (1485-1576): „Ha nem lennék Tiziano akkor Correggio szeretnék lenni...”

- A flandriai származású **Jean de Boulogne** (1529-1608) Rómában lett híres, de már az olaszosított **Giambologna** néven.

- **Palladio**, a reneszánsz egyik legnagyobb építész **Andrea di Pietro della Gondola** (1508-1580) néven született, és a híres költő és nyelvész, Trissino ajándékozta meg ezzel a felemelően szép becenevvel.

- **Il Veronese** természetesen Verona szülőtte volt, ahol **Paolo Caliari** (1528-1588) néven látta meg a napvilágot, de így csak a lexikonokban fordul elő a neve.

- **Michelangelo Merisi** (1571-1610) volt az újszülött neve, aki később szülővárosa, **Caravaggio** néven nagybetűkkel került a művészettörténelembe. Rendkívül lendületes, formabontó és szívbemarkoló képei szinte visszatükrözték nagyon hányattatott, kalandos életét és tragikus halálát is.

Ez persze csak egy szerény kis mutató a „művésznevek” végtelen sorából, de aki hajlandó figyelmesen elolvasni egy jó művészettörténetet sok hasonlóval fog még találkozni.

Mit hallott az AMH?

Elhalálozások

- **Csabáné Nita** hűséges követőnk, olvasónk elmenetele e sorok íróját igaz bánattal töltötte el. Nemcsak, mert személyes jóbarátot veszített el, hanem mert Nita éveken át - amíg egészsége engedte - a HKK könyvtárban is segítőkész munkatársa volt. Szomorúan követtük rettentő, mind súlyosbodó szenvedését életének utolsó éveiben. Csodálatraméltó volt csendes türése, igen gyér panasz, szelíd megadása a betegség kérlelhetetlen haladása folyamán. Megmaradnak a szép emlékek a közösen töltött munkanapokról Miramaron, amikor még hosszú séták alatt oly élénken tudott mesélni. Hiányozni fog.

- **Gáspár Ilna**, kedves előfizetőnk az öregotthonból, március 24-én meghalt. Emlékét szeretettel őrizzük.

- Az AMH olvasótáborra kivétel nélkül részt vett a kolónia gyászában **Benedek László** elvesztése miatt. Akár ismerték, akár nem, mindenkiben tudatosodott, hogy a nagy veszteség hullámai bizony messze csapnak ki, túl a családon, a baráti körön. A magyar-külhoni magyar kapcsolatok értékes és hatékony szöszölője ment el vele, mert érezhetően szívében hordta az argentínai és a latin-amerikai magyar közösség ügyét. Az AMH hasábjai mindezt tükrözték, és éreztették, hogy az életnek hány területén volt mérvadó az aktív részvétele. Eredményes munkája pótolhatatlan. A szomszédos megemlékezés is ezt az érzést tolmácsolja.

Betegeink

- **Gátiné Czanyó Kata** súlyos szívoperációja sikeresen végződött április 21-én. Három hete szívkatétert helyeztek be nála, és magas kora ellenére szervezete igen jól bírta mindkét nehéz műtétet. Szeretettel kívánunk neki minél gyorsabb felépülést!

- Örülünk, hogy **v. Ladányi Domonkos** már alig emlékszik sérvoperációjára. Most azonban kívánunk neki sok türelmet, amíg sikeres szemoperációja után látása újból teljesen rendbe jön!

Örömteljes hírek

- Kedves előfizetőnk **Pejkó Oszkár** lánya **Lara** és **Valentín Rodríguez del Pozo** április 19-én örök hűséget esküdtek egymásnak Isten színe előtt. Gratulálunk, és sok boldogságot kívánunk a fiatal párnak!

Pejkó Lara és Valentín Rodríguez del Pozo polgári esküvője után: b.-j.: Pejkó Oszkár feleségével és a fiatal párral

- A budapesti **Honfi-Blahóék** három hónapos **Cami**-ja is már részt vesz egy ünneplésen! Gratulálunk a szép kis családnak!

Születésnap Blahóéknál, Baján

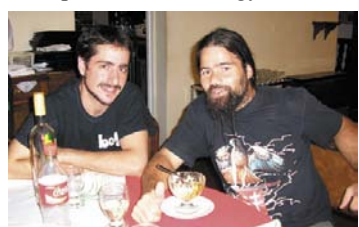
Utazók - Látogatók

- **Szőnyi Zsófi** 2 hétre Buenosban járt. A HUFÍ bőven számol be róla.

- Édesapja, **Szőnyi Ferenc** volt magyar nagykövét **Gráf Zsuzsa**, a tavaly köztünk nagy sikert aratott Angelica leánykórus karnagyával szintén megérkezett. Zsuzsa **Leidemann Sylvia** meghívására jött, hogy a Buenos Aires-i I.U.N.A. Zenefőiskolán levezessen egy intenzív tanerőképzési kurzust a Kodály-módszer terjesztésének érdekében. Hasonló gyorsított tanfolyamot tart Rosarióban is. Nagy nyereség lenne Argentínának, ha ez az értékes zenepedagógiai eszköz ezáltal ismertebbé válnék és elterjedne országszerte! A régebbi ismerősök nagy örömmel üdvözölték, és mindnyájan kívánunk neki sok sikert!

- **Szőnyi Ferenc** a Hungáriában igen számos közönség, régi barát előtt tartott beszámolót a magyarországi mai helyzetről április 18-án. Következő számunkban bővebben visszatérünk az eseményre.

- A kolónia profifényképésze, **Kiszely Gergely** hirtelen Budapestre utazott, hogy baráti esküvőn vegyen részt.

- **Gál András**, 34 éves rokonszenves magyar fiatalember 6 éve kivándorolt az USA-ba, és mielőtt hazatér Magyarországra bejárja Dél-Amerika egyes országait. A Hungáriában azonnal fölkelte néhány kolóniabeli barátunk érdeklődését, és éjjel háromig élénk beszélgetések folytak. A Regösököt is megismerte, és sokat kérdezősködött kolóniánk életéről. Jó hazautazást kívánunk!

- **Eisler Anna Mária Masi**, torontói magyar dalénekesnő **Leidemann Sylviával** vacsorázott a Hungáriában, és így megismerkedett az aznap este ott gyakorló Oleanderekkel. **Masi** a budapesti konzervatóriumban végzett, kanadai orvoshoz ment férjhez, Torontóban állt a klasszikus zenéről a

Eisler Anna Mária, művésznevén **Masi**

Az idei Március 15-e a Hungáriában külön visszatekintést érdemel

Az idei ünnepség mind szervezésileg, mind művészeti szempontból valamint a nagyszámú közönségre nézve sikeresnek könyvelhető el.

A Hungária Vezetősége **Puricelliné Dobosi Szabó Évát** kérte föl díszszónoknak. Ez Éva részére külön kihívást jelentett, mivel a magyar szövegek formálisabb fogalmazásában nincs nagy gyakorlata. Ennek ellenére igen jól sikerült, gondos és szép szöveget adott elő. Kérdemelte az elismerést! Gratulálunk, és köszönjük neki! (A spanyol nyelvű főszerkesztés az AMH áprilisi számának SP részében jelent meg. Szerk.)

Az ünnep, minden kétségen kívül Petőfi ünnepe. Azonban, hogy újszerű és még gazdagabb legyen, a rendező **Lomniczy József** a nagy költő nevét társította egy másik magyar íróművésszel, Wass Alberttel. Közös vonásuk hazájuknak mindenképp fölötti szeretete, közös céljuk a nemzet szabadságának a kivívása. Mindkét alkotó életműve erre a két pillérré épült.

Petőfiről nem kell életrajz. Elég, ha egy rövid mondattal jellemezzük: „Dörmögj testvér egy sor Petőfit, köréd varázsör teremtődik”.

Wass Albert a Mezőség szívében, Válaszúton született 1908-ban. Magyarországon a 2008-as évet Wass Albert emlékévként minősítették. Ideológiai mondanivalóját a Mezőség fájdalmas pusztulása adja, akárcsak Makkai Sándor *Holt tenger*, vagy Sütő András *Anyám könnyű álmot ígér* című regénye.

Az idei műsort Wass Albert prózájából és Petőfi költeményeiből állították össze. A bevezető „trombitás” **Demes Sándor** volt (*Trombita harsan végig az utcán*). **Kossuth apátok üzenetét Kerekes Miklós** közvetítette. A műsor vezérfonala: *Szabadság kell a magyarnak!* Ezt **Lomniczy Melinda** hangoztatta. A *Nemzeti dal ifj. Főthy Gyula* szavalta, a *Barna legény búcsúját ifj. Egey Gyula* tolmácsolta. A lelkesítő trombitaharsogást és dobpergést (*Szataadal*) **Zaha Tamás** hallatta. *Dörögnek az ágyúk, puskák ropognak. Előre!* - párbeszéd **Lajtaváry András** és **Richárd** között. *Utánam katonák! Utánam magyarok!* **Kerekes Miklósé** a hívó kiáltás. *A láthatatlan lobogó...* - „A Szót, ezt a szent tépett lobogót” **Bonapartian Edí** lobogtatta. Mi történt a Világosi Síkon? Ismét **Lajtaváry András** és **Richárd** párbeszédét hallottuk: *Emlékezés egy régi márciusra...* **Zaha Paula** kérdésére: *Édesanyám, Édesapám, mi a szabadság?* **Lajtaváryné, Benedek Zsuzsi** és **Lomniczy Mátyás** válaszolt...

A műsor a Szózáttal fejeződött be **Lomniczy Melinda, Szentiványi Vali, Lovrics Réni, Lajtaváry András** és **Richárd** közös szavalatában.

Műsoron kívül Wass Albert *Üzenet haza* c. híres versét gyönyörűen szavalta **ifj. Főthy Gyula**. Külön ajándék volt a jelenlévőknek.

Örömet szerez a fenti felsorolás: másod-, harmadgenerációs utódokról van szó! **Talpra Magyar!** Joggal reméljük, hogy egyhamar nem szűnik itt meg a magyar élet!

(L.J. és HKZS.)

könnyű zenére. Több országban lépett föl. Gyönyörű alt hangon előadott repertoárjában szerepelnek Gershwin, Cole Porter, Irving Berlin, Kurt Weill dalok, de legszívesebben Edith Piaf sanzonjait és Karády Katalin régi slágereit adja elő. Tanka László **Panorama** folyóirat címlapját is szentelt neki. Ha sikerülnek a tervek, akkor jövőre újból eljön, hogy minket is megörvendeztesen művészetével! Várjuk!

Masi az Oleander hölgyecsoporthoz egy részével: állva középen b.-j.: **Leidemann Sylvia** és a látogatóba jött művésznő

EZ - AZ

- **Vass Miki** átjött Budapestre és képkiallást rendezett Buenos Airesben saját rajzai és nagyapja, néhai Vass Béla festményeiből. Következő számunkban visszatérünk rá.

- **Albertné Bíró Magda** ostendei előfizetőnk újabb ajándékkal lepte meg klubunkat, a Hungáriát, amely sokunknak nem más, mint otthonunk kibővített

változata. Ezért is örülünk, ha falait a két gobelinképpel megint szépíthetjük! Köszönjük!

(HKZS.)

Csaba Raymondné, szül. Zeitvogel Nita

Buenos Aires, 1941. március 1 - 2008. március 27

Fájdalomtól megtört szívvel tudatjuk, hogy nemes lelkét visszaadta Teremtőjének.

Gyászolják:

Fia Csaba Gábor és menyé Miriam Coronel
Lánya Csaba Kati és veje Salvatore Chiavazzo
Unokái Felipe, Mateo, Rosa és Paolo

Nyugodjék békében!

Ezüton búcsúztatjuk kedves barátnőnket **Nitát**, akinek Isten szárnyat adott, és felvitte az égbe. Onnan láthatja az ő szeretett Río de la Platáját! Ott már nincs köd, csak béke és boldogság; mindaz, amit ő megérdemelt. Nem búcsúzunk, Nitu, hiszen mindig velünk maradsz. **A boszorkányok**

Március idusán...

Különös, megrendítő hétfévet éltünk át Buenos Airesben március 15-16-án. Olyat, amelyet szoros szeretetkör font össze.

Meghalt ifj. Benedek László, kolóniánk fia és büszkesége. Nehéz szívvel mentünk a **Hungáriába** a Március 15-i ünnepségre. Egy perces néma felállással tiszteltünk László emlékének, majd az ünnepi beszéd után részesei voltunk a Zrínyi Kör fiataljai előadásának. Annak a körnek, amelyben László szüleinek, Calának és Marikának meghatározó szerepe volt, amely Lászlót és Zsuzsit és társaikat kiművelt magyarokká formálta, és amelyben most már a következő nemzedék szavalta, olvasta tiszta, csengő magyar kiejtéssel Petőfi és Wass Albert hozzánk szóló verseit.

De búcsúzni Lászlótól cserkész módra akartunk, ahogy ő szerette volna. A **Cserkészház** padlóján a fémről kirajzolt cserkészliliumra helyezett több száz gyertya alkotta a tüzet. Sokan nagyon ültük körül, mai és korábbi cserkeszek, cserkészszülők és barátok, akik mind ezzel a tüllel azonosítottuk Lászlót: a tüllel, amely fényt áraszt, világít, melegít, de amely közben túl hamar kiég. És énekelünk. Sok-sok vidám, pattogó népdalt, ahogy a táborútnál szoktuk: László kedvenc dalait. És közben egy-egy mondatot hallottunk abból az interjúból, amelyet Zólyomi Kati készített Lászlóval pontosan egy éve, a tavalyi segédtiszti tábor befejezése után. Így szólt hozzánk most László, így elevenítette fel ő maga számunkra életpályáját, céljait, mély elkötelezettségét a cserkészet, a magyarsággal szemben.

Másnap a **Református templomban** gyűltünk megint össze. Talán soha nem voltak még ennyien a Ramón Freire-i templomban. A gyászistentisztelet Virágvasárnapra esett egybe, így három lelkész is részt vett a szertartáson.

A cserkeszek apraja-nagyja: jelen! Fotó Pataky

A prédikációt Nt. Gabriel Miraz, a Benedek család nagy barátja tartotta. Rámutatott arra, hogy a Nagypénteki halált a Feltámadás követi, a világi rossz után a megtisztulás, a jó marad meg örökre. László elvégezte földi munkáját, és az Úr magához hívta, az örökkévalóságba. Így próbáljuk megérteni mi is László túl korai halálát.

A lelkész szavai világosak voltak és megnyugvást hoztak a gyászoló gyülekezetnek. Ezután elsőként Papp Jenő emlékezett meg Lászlóról, megható ragaszkodással és őszinte szeretettel sugározva. Sokunk által teljesen ismeretlen részletet mondott el László gazdag hivatásbeli és cserkészéletéről. Furulyaszó zárta le szövegét, majd a cserkeszek elmondták a 10 cserkész törvényt, és elhangzott Sík Sándor Az acélember c. verse. Majd Gorondiné Haynal Edith mondta el - egy pillanatkép felidézésével - mit adott neki László nyugodt, határozott vezetői egyénisége. Nt. Tóth Kristóf meghatottan tudatta, hogy Lászlónak köszönheti, hogy a kolónia lelkésze lett és

Papp Jenő, a jó barát, elmondja László életének mozzanatait...

Fotó Pataky

... és Zsuzsi, László elárvult húga nehezen búcsúzik Fotó Pataky

így mindannyiunkat közelről megismerhetett. Végül Zsuzsi, László húga szólalt fel megrendülten. Felemlítette, hogy kettőjük mintaképe, édesapjuk **Cala** épp tíz éve halt meg, és csak az nyugtatja, hogy most már ők ketten együtt lehetnek. Nem maradt szem szárazon a gyülekezetben. A magyar és székely himnusz eléneklése után öleltük át a gyászoló család tagjait, és lassan szétszéledtünk.

Dr. Némethy Kesserű Judit

Mi történt? Társadalmi hírek, események. (Rovatvezető: Bonczos Zsuzsa)

„Fegyverszünet”

Március óta történelmi fontosságú heteket élünk át. Nem kevesebb dolgról van szó, mint a 100 napja beiktatott elnöknek, Cristina Kirchner gyilkos politikájáról az ország mezőgazdasági termelőivel szemben. Most arról a „szünet”-ről szeretnék beszélni, amit április 2-án, némi vonakodással 30 napra hirdettek ki a két ellenségesen szembeálló tábor, és aminek elvileg május első napjaiban kellene lejármia. Ez nem kecsgetti tartós békével a nyugtalan argentin polgárt.

Mi, magyar származású argentin állampolgárok sem lehetünk közömbös szemlélői ennek a harcnak! Nem vagyunk közömbösek elsősorban azért, mert közösségünk nagy része - akár az 1920-as, az 1940-es években, vagy 1956 után - a kommunizmus elől menekült Argentínába, és allergikus minden diktatúrára emlékeztető kormányallamban szemben. Nem vagyunk közömbösek, mert mi magyarok is mezőgazdaságon alapuló országból származunk, apáinknak is a mezőgazdaság adott elsősorban kenyeret. Hogyne állnánk szívvel-

lélekkel a gazdák tábora mellett. Jól emlékezünk, hogyan sajátították ki Magyarországon a földet a kiscgazdától, középtermelőktől, hogyan csoportosították össze mindent egy kézbe, mégpedig állami kézbe. Argentínában ma a szocializmus álarca alatt „a nép nevében” teszik tönkre a gazdákat, semmizik ki a kis és középbirtokosokat. A földművelőből nyomorult városi proletárt faragnak, aki felsőbb irányításra majd lelkesen tapsol, vagy dühösen lázong akár a Plaza de Mayo akár az országutak szélén.

Mindenesetre óriási haladás, hogy az ország válságos helyzete ilyen nagymértékben felrázta a nyári szabadságból alig felocsúdott, általában végtelenül türelmes - vagy közömbös - polgárokat. Az idő szalad. A határidő hamarosan letelik. Reméljük, hogy ezt a „fegyverszünetet” elfogadható béke váltja fel. Reméljük azt is, hogy a magát „megváltónak” hirdetett elnökházaspár önzetlen szándékkal, nemzeti érdekből cselekszik, és nem csupán pénzen akarja megvásárolni a szegényeket.

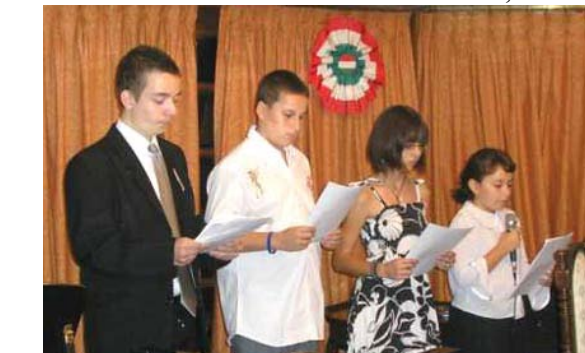
- A hosszú húsvéti hétvéget az idén egy nappal megtoldotta egy szokatlan „húsvéthétfő”: március 24-ét kinevezték argentin emléknapnak. A kereszténység legnagyobb ünnepét, a Nagyhetet Argentínában „szent-hétnék” hívják és évek óta ünneplik. Krízis, politika ide vagy oda: a főváros polgárainak nagy része vidékre menekült kikapcsolódni.

- Bármennyire lekötötte is figyelmünket az argentin politikai helyzet, nem mulaszthatom el megköszönni **Lomniczy Józsefnek**, a **Zrínyi Kör ifjúságával** március 15-én a Hungaria klubban megrendezett meghitt ünnepélyt. Erről szó esik lapunk más hasábjain is. Örömmel hallgattuk és figyeltük ezt a másodgenerációs ifjúságot, akik nemcsak szép kiejtéssel, hibátlanul, hanem átérezve olvasták-szavalták Petőfi és Wass Albert megható verseit. Csodálattal tölt el ilyenkor az e mögött rejlő tanítók türelme és fáradozása, éppen úgy, mint a fiatalok igyekezete. Köszönjük a szép élményt.

Józsa Mátyás nagykövet lelkesen mutatja be az új épületet

- Március 18-án ünnepi fogadásra hívta meg **Józsa Mátyás nagykövet és felesége Gabriella** a magyar kolóniát az 1848-as magyar szabadságharc emlékére. A nagykövetség épülete Belgrano R városrészbe költözött át, sokan most voltak ott először. A nagykövet ünnepi beszéde lapunk áprilisi számában olvasható a spanyol részben. Sajnálom, hogy erről a szép nyári estélyről nem tudok bővebben referálni, mert... 7

A nagykövetség gyermekei Petőfi és Gyulai verseket olvastak föl: b.-j.: ifj. Király Zsolt (a konzulék fia), Józsa Dániel és Vivienn (a nagykövetség gyerekei) és az adminisztrációban dolgozó Alex Aguilar és Gál Katalin 9 és fél éves tehetséges, fesztelen kislánya, Réka, akinek kitűnő hangsúlyozása és kiejtése bizony a magyar elemi iskolának dicséretére válik! Gratulálunk a szereplőknek!

A Coral Hungaria férfikórusa lendületesen adott elő vérszédítőt, hazafias 48-as indulókat Flavio Garber zongorakíséretében. b.-j. állva: Matias García, Gosztonyi Garzó, Xavier Fernández; ülve: Kiss Péter, Benkő Laci, Dombay Jenci. Zenei összeállítás: Leidemann Sylvia. Mozgás: Raquel Barbieri Vidal

A zsúfolásig megtelt szalon

Fotó Trixi

Események

- ...ugyanaznap este barátnőm **Mahr Lívia leányának Solymosi Livikének** az esküvője volt hivatalos. Sokan ismerték kolóniánkban a két aranyos szöke ikertestvért, Livikét és Michelle-t, akik - bár nem élnek állandóan Argentínában - itt érzik magukat otthon. Livike ezért élete egyik legboldogabb napját, a polgári esküvői szertartást és a fényes fogadást Argentínában, Puerto Maderón rendezte. A ragyogó ifjú pár, **Solymosi Lívia** és férje **Jean-Pierre Gouttebroze** az esküvő után Caracasba repült, ahol Jean-Pierre a L'Oréal francia kozmetikagyár lerakatának vezérigazgatója Venezuelában. A vőlegény szülei, rokonsága Franciaországból, Michelle és annak lánya Alexia Valiton Genfből érkeztek az esküvőre. Öröm volt ennyi szép, elegáns, vidám fiatallal együtt lenni.

Solymosi Lívia esküvője

- Megható írásbeli meghívót kaptam **Veronika Bobrik és Martín Fabián** kislányuk, **Francesca Fabián** keresztelőjére. Március 15-én a büszke nagypapával,

Francesca Fabián-Bobrik keresztelőjét Ignacio García Mata atya vezette le. Mellette Bobrik György, büszke nagypapa

Bobrik Györggyel és Ignacio García Mata jezsuita kanonokkal utaztunk ki a Fabián/Bobrik házaspár új rezidenciájába. A kitűnő ebéd **Dobosi Szabó Marisa** konyhai remeke volt. A jó Isten áldását kértük a rendkívül szép kis Francescára és a boldog szülőkre. Veronika apai nagyanyja, **Jancsi** néni nyomdokaiban lépeget: tökéletes kis háziasszony. A nap fénypontja a sok apró vendéggyermek volt, akik az ünnepelt nővérkéjét, a 3 éves Serenát vették körül.

- Február 5-én megszületett **gróf Keglevich Miklós**, az **Assist-Card** vezérigazgatójának első fiúunokája. Nagy örömmel tudatjuk, hogy a kis trónörökös, **gr. Keglevich Maximilian** és **Carla Apesteguy** 2 hónapos kisfiát Miklós névre fogják a napokban megkeresztelni.

A kis Keglevich gróf

A boldog szülő

- A Magyar Irodalmi és Kultúrtársaság a 2008. évi előadások sorozatát április 5-én **Balogh-Kovács Antal** „Családfakutatás” című előadásával kezdte. A roppant

érdekes témát Antal (barátoknak *Putyi*) nagy gondal, fáradságos kutatómunkával készítette, és örömmel mutatta be nekünk. Kit ne érdekelné családja évszázadokba visszanyúló, széles körbe elágazó gyökere! Magyarországon nem könnyű ezt kideríteni, magyarázta el nekünk előadónk, mert a személyazonossági adatok hivatalos feljegyzését az állami közigazgatás csak a XIX. században vezette be. Az ennél régebbi adatok csak az egyházi vezetők levéltárjaiban, „anyakönyvekben” találhatóak meg. A Fertő-tó déli határvidékéről származó Balogh-Kovács ősök

Sikeres előadása után Balogh-Kovács Putyi átveszi a díszoklevelét Redl Izától

Fotó Jakab

története egy roppant érdekes és színes képet nyújt a „magyar nemzeti identitást” kereső érdeklődőknek. Egy nem több mint 20 km² területen, Hidegség és Füles nevű járásokban a magyarokkal békességben éltek horvátok, szlovének, szlavónok, zsidók, osztrákok, akiket, amennyiben igényt tartottak rá, a papok jegyezték fel vallásuk szerint. Minden falu, vidék más-más nyelvjárást beszélt, de írni latinul kellett. A kutató, ha a magyar „határvidéken” keresi gyökereit, sok érdekes nyomot talál.

Sajnos április első hetében az argentin belpolitikai harcok annyira lekötötték mindenki figyelmét, hogy erre az érdekes előadásra kevesen figyeltek fel (a saját, május 3-án tartandó, hasonló témáról szóló előadásomra vajon felfigyelnek?)

- „Az alma nem esik messze fájától”: **ifj. Zaha Sándorék Eszter leánya** látogatása tette a **Zaha és Lomniczy** családnak nevezetessé, kedvessé a húsvéti ünnepeket. Eszti 4 hét szabadságra jött haza a szülői házba, ahová a nagyhétre magyar vőlegénye, **Mallát Ádám** is követte. Március 30-án repültek vissza Berlinbe. Jelenleg mindketten Berlinben élnek. Eszter a *Technik und Wirtschaft* szakköziskolán folytatja tanulmányait, hogy pályáját a *Master of International Development and Economics* diplomával koronázza. Családjá, fiatal magyar ZIK-kortársai, az egész magyar baráti kör büszke lehet erre a rendkívül okos, szorgalmas leányra, aki 3 és fél év alatt Budapesten szerezte meg diplomáját a Külkereskedelmi Főiskolán, magyarul. Párizsban franciául folytatta nemzetközi kereskedelmi pályáját az EK Erasmus programjának keretében, és ma német nyelvű környezetben, Berlinben, 30 országból összeverődött diákkal angol nyelven fejezi be a *Master*-t. Sok szerencsét kívánunk neki!

Zaha Eszter és Mallát Ádám jegyesek

Utószó: Március-április általában kora őszi anyagi gondokkal jár, akárcsak Európában a szeptember. Ilyenkor kezdődik a komoly gazdasági, politikai, társadalmi élet. Amikor Argentínában erre ébredünk, az első csapás, amire megborozunk: az *infláció!* Egyszerre jönnek a számlák, az adók, a bérletek, a kamatok, a tagsági díjak, a tandíjak, a „x-díjak”... Minden emelkedik, de bevételünk nincs arányban az inflációval sújtott kiadásainkkal. Gondolom, ez az ijedelem lehet az oka annak, hogy 11 személy kivételével, senki sem válaszolt a márciusban postán feladott, kézzel aláírt 120 db. körlevelünkre. Annyira megijedtek az adakozók, hogy még egy telefonhívásra sem maradt kedvük. Pedig képzelhetik, hogy a **Szent István Öregotthonnak** hasonló anyagi gondjai vannak. Az ő nevében Lomniczy József, Letti és Sebensné (Bonczos) Zsuzsanna írta a levelet. A „megbocsátható mulasztást” mindenki jóváteheti, ha május 18-án ellátogat a közgyűlésre, és helyben meggyőződik, hogy jó helyre adakozott. *Vállalom (telefonhívásra) a „bemutató idegenvezető” szerepét!*

- AZ ARGENTÍNAI MAGYAR HÍRLAP TÁMOGATÓI •••••**
- 2005: Alapító Fővédnök: Rubido-Zichy Hohenlohe Senta •**
- Alapító Védnökök: Alitisz Constantino - Eickertné Toinette •**
• - Gorondi István és Edith - Lomniczy József - Monostoryné •
• Kövesligethy Ildikó - Mórnicz Istvánné - Papp Jenő - Takács •
• István (+) - Zilahi Sebest Jenőné Bonczos Zsuzsanna - •
• Zombory István - Zöldi Márton •
- 2005-től 2007-ig USS 100.-on felüli adományokkal támogattak: Dr. •**
• Alitisz Constantino (2x) - B.A. (Kanada) - Dóry Ilcsi - Erdődy József •
• (2x) - Dr. Farkas Ferenc (3x) - Gorondi István és Edith - Gosztonyi Attila •
• - Grosschmid Mária (Mo) - "Instituto Internacional de Artes Culinarias •
• Mausei Sebest" - K.I. - Luraschiné Földényi Judith - Mórnicz Istvánné (2x) •
• - Dr. Némethy Kesserű Judit (U.S.A.) (3x) - N.N. - N.N. - Dr. Orbán László •
• (3x) - Rubido-Zichy Hohenlohe Senta (3x) - Zilahi Sebestné Bonczos •
• Zsuzsanna (3x) - Zombory István - Nuestro agradecimiento especial a •
• Alexis Pejacevich (x2) •
- 2008: Rubido-Zichy Hohenlohe Senta - Dr. Némethy Kesserű Judit •**
• - Mórnicz Istvánné - Zilahi Sebestné Bonczos Zsuzsanna - Dóry Ilcsi •
• - Luraschiné Földényi Judith - "Instituto Internacional de Artes •
• Culinarias Mausei Sebest" - Dr. Alitisz Constantino - N.N. •
• Nuestro agradecimiento especial a Alexis Pejacevich •
- Az Argentínai Magyar Hírlap és az egész magyar közösség nevében •**
• hálásan köszönjük támogatásukat! •

OCTUBRE 2007
SERVICIO NACIONAL DE APRENDIZAJE (SENAC)
adopta para sus 220 sedes en todo Brasil los manuales de técnicas de Mausei Sebest

ABRIL 2007
COPA ESPAÑA DE PASTELERÍA
SALVADOR ARIEL LETIERI
Pastelero Profesional IAC Mausei Sebest
SUB-CAMPEÓN

ENERO 2007
BOCUSE D'OR, FRANCIA
EMILIANO LAUTARO SABINO
Cocinero Profesional IAC Mausei Sebest
REPRESENTÓ A LA ARGENTINA

DICIEMBRE 2005
COPA AZTECA, MÉXICO
EMILIANO LAUTARO SABINO
Cocinero Profesional IAC Mausei Sebest
PRIMER PUESTO

SEPTIEMBRE 2005
ANNUAL CULINARY SUPER CHALLENGE
TEAM COMPETITION, EE.UU.
FABIÁN DI PAOLO
Profesional en Artes Culinarias IAC Mausei Sebest
MEDALLA DE BRONCE

NOVIEMBRE 2002
CULINARY WORLD CUP, LUXEMBURGO
FERNANDO ORMAZÁBAL, OMAR PIEDRABUENA,
MARCELO MOREIRA, ALDO GUSTAVO VELÁZQUEZ
REPRESENTANDO A LA ARGENTINA
Profesionales egresados IAC Mausei Sebest
MEDALLA DE BRONCE

MAUSI SEBESS
ARTES CULINARIAS

www.mausiweb.com

Desensyl
Con Pluronic F-127 - Citrato Disódico - Bifluorado

CREMA DENTAL DESENSIBILIZANTE
ANTICARIES / ANTIPLACA

PRESENTACION: POMOS MULTILAMINADOS CON 100 GRAMOS.

Gador
Al Cuidado de la Vida
http://www.gador.com.ar

Argentínai MAGYAR HÍRLAP
Az argentínai magyarok független folyóirata
Kiadó-szerkesztő: Haynalné Kesserű Zsuzsanna
Rovatvezető Sebestné Bonczos Zsuzsanna
Szerkesztőségi iroda: Bonapartianné Graul Trixi
Luis Monteverde 3132 - (1636) Olivos - Buenos Aires
Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 amagyarhirlap@yahoo.com
<http://epa.oszk.hu/amh> www.lamoszsz.hu/amh
<http://efolyoirat.oszk.hu/amh> www.hhrf.org/amh

Kiadó: Budapesten

Városligetnél csendes, teljesen felszerelt, bútorozott kétszobás lakás rövid v. hosszabb távra. Internet, kábel TV, DVD, ágynemű, mosógép, stb.
Piroska 4854-6535 vagy pcsuri@fibertel.com.ar

Dr. Constantino Miguel Alitisz
abogado

Libertad 480 2º Capital
14 a 18 hs.
4382-2990 / 15-5481-0957
cmalitisz@yahoo.com.ar

Dr. Farkas Ferenc
ügyvéd

Carlos Pellegrini 743
p. 10. of. 45
Buenos Aires
Tel.: 4322-0902
Kérjen órát

Dra. Gabriela Szegödi

Abogada
Estudio 4581- 8895
15-5026-4512

Dra. Danacs Zsuzsanna

Abogada
A. Brown 3185 piso 2 Of. 4
Mar del Plata
Tel.: 0223-494-0339
susanadancs@sinectis.com.ar

Dra. Daniela Bordalejo
Dr. Martín Puricelli

Médcos Psiquiatras
Consultorio:
15-5325-2078 4823-9347

h

"Kiművelt emberfők
által tenni nagy
nemzeté a magyart!"

ME BANTSD, A MAGYART!
A Z.I.K.
támogatja
a magyar
betűt

HKK HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE - HKK

KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR
Hivatalos órák: Péntekenként
19 - 21 óra. Hungária Egyesület
1. em. - Pje. Juncal 4250, Olivos
Tel. 4799-8437
haynal@fibertel.com.ar

- A megjelent írárok nem fejezik ki szükség szerűen a szerkesztő véleményét, és azokért minden esetben szerzőik felelősek.
- Kéziratokat, fényképeket nem örzünk meg és nem küldünk vissza. Javítás és rövidítés jogát fenntartjuk.
- Szabályosan gépelt, kijavított, és e-mailen beküldött írárok a közlésnél előnyben részesülnek.
- Hirdetéseket csak a hirdetési díj befizetése után közölünk.

A havi lapzárta után történt eseményekről szóló beszámolók és hírek csak egy hónap késéssel jelenhetnek meg. Számítunk Olvasóink szíves megértésére!

A júniusi számra a lapzárta: május 10
Anyag és hírek beküldésére
(54-11) 4711-1242
amagyarhirlap@yahoo.com

Kérjük kedves Olvasóinkat,

- Figyeljék a címezést: a címke felső jobb sarkában föl-tüntetjük, hogy mikor esedékes előfizetésük megújítása.
- Az elmaradás után 2 hónappal kénytelenek vagyunk a lap küldését beszüntetni.
- Minden támogatást hálás szívvel fogadunk!

INTÉZMÉNYEINK**NUESTRAS INSTITUCIONES****IFJÚSÁGI CSOPORTOK - ACTIVIDADES JUVENILES**

EMESE KULTÚRA ÉS IFJÚSÁGFENNTARTÓ TESTÜLET - ASOCIACIÓN CULTURAL EMESE, Patrocinadora de las Instituciones Juveniles Húngaras de la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 - emese_zik@arnet.com.ar
39.SZ. MAGYAROK NAGYASSZONYA LCSCS. - AGRUPACIÓN DE GUÍAS HÚNGARAS Nº 39 MAGYAROK NAGYASSZONYA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4738-3183 - cynthipupi@yahoo.com.ar

18SZ. BARTÓK BÉLA CSCS. - AGRUPACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS Nº 18 BARTÓK BÉLA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4837-0161 - kerekesmartin@yahoo.com.ar

KÜLFÖLDI MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG DÉL-AMERIKAI KÖRZET - DISTRICTO ARGENTINA DE LA ASOCIACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS IN EXTERIS. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. - lomniczymatyas@yahoo.com.ar -15-5703-1800
REGŐS MAGYAR NÉPTÁNCGYÜTTES - CONJUNTO FOLKLÓRICO HÚNGARO REGŐS - Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-4740 - edibonl@yahoo.com

ZRÍNYI IFJÚSÁGI KÖR (HÉTVEGI MAGYAR ISKOLA) - CÍRCULO JUVENIL ZRÍNYI - Colegio Húngaro. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4624-4461 - beisfami@yahoo.com.ar

MŰVÉSZET, ZENE, KULTÚRA - ARTE, MÚSICA, CULTURA
ARS HUNGARICA KULTÚRA- ÉS ZENETERJESZTŐ CIVIL SZERVEZET - ARS HUNGARICA, Asociación Civil de Música y Cultura - szekasym@gmail.com - **CORAL HUNGARIA** - slaidemann@fibertel.com.ar - Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Tel. 15-6134-1577 - www.arshungarica.com.ar

HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR - HKK - BIBLIOTECA HÚNGARA - Pje. Juncal 4250, 1º piso. (1636) Olivos, Bs. As. Tel. 4799-8437 - haynal@fibertel.com.ar

MAGYAR SZÍNTÁRSULAT: ÁLOMGYÁR a Hungáriában. zolyomikati@fibertel.com.ar

KLUBOK - CLUBES

HUNGÁRIA EGYESÜLET - CLUB HUNGÁRIA, Asociación Húngara en la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-8437 / 4711-0144 - mzoldi@dls-argentina.com.ar

VALENTÍN ALSINAI MAGYAR DALKÖR - CORO HÚNGARO DE VALENTÍN ALSINA. Av. Gral. Viamonte 2635, (1822) Valentín Alsina, Bs.As. Tel. 4244-1674

WILDEI MAGYAR EGYESÜLET - SOCIEDAD HÚNGARA DE WILDE. Víctor Hugo 58, (1875) Wilde, Bs.As. Tel. 4252-0390 - amjlimi@yahoo.com.ar

ISKOLÁK - COLEGIOS

ANGOLKISASSZONYOK INTÉZETE (WARD MÁRIA) - COLEGIO MARÍA WARD. Calle 43 N° 5548, (1861) Plátanos, Bs.As. Tel. 4215-1052

SZENT LÁSZLÓ ISKOLA - COLEGIO SAN LADISLAO. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 - sladislao@ciudad.com.ar

SPORT - DEPORTES

HUNGÁRIA VÍVÓ CSOPORT - ESGRIMA CLUB HUNGÁRIA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4461-3992 - henriette@arqa.com

EGYHÁZAK - IGLESIAS

"KRISZTUS KERESZTJE" MAGYAR EVANGÉLIKUS GYÜLEKEZET - IELU - CONGREGACIÓN EVANGÉLICA LUTERANA HÚNGARA "LA CRUZ DE CRISTO" - Amenábar 1767 - (C1426AKG) Buenos Aires. Tel. 4503-3736 - cvhefty@yahoo.com.ar
MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ - IGLESIA REFORMADA HÚNGARA - Cptn. Ramón Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 / 15-5746-6505 - amerke@argentina.com

"MINDSZENTYNUM" ARGENTÍNAI KATOLIKUS MAGYAROK SZÖVETSÉGE - ASOCIACIÓN DE LOS CATÓLICOS HÚNGAROS EN LA ARGENTINA - Aráoz 1857, (1414) Buenos Aires. Tel. 4864-7570 - mindszentynum@yahoo.com.ar

INTÉZMÉNYEK - INSTITUCIONES

ARGENTÍNAI MAGYAR INTÉZMÉNYEK SZÖVETSÉGE - AMISZ - FEDERACIÓN DE ENTIDADES HÚNGARAS DE LA REPÚBLICA ARGENTINA (FEHRA) - Capitán R. Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 - nyattay@arnet.com.ar

ARGENTIN-MAGYAR KERESKEDELMI ÉS IPARKAMARA - CÁMARA ARGENTINO-HÚNGARA DE COMERCIO E INDUSTRIA - Av. R. Sáenz Peña 720 piso 9º "E", (1035) Buenos Aires. Tel. 4326-5107 - info@camara-hungara.com.ar

MAGYAR SEGÉLYEGYLET "SZENT ISTVÁN ÖREGOTTHON" - ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BENEFICENCIA "HOGAR DE ANCIANOS SAN ESTEBAN" - Pacífico Rodríguez 6258 (ex 1162), (1653) Chilavert, Bs.As. Tel. 4729-8092 - hogarhungaro@hotmail.com

MAGYAR IRODALMI ÉS KULTÚRTÁRSASÁG - ASOCIACIÓN LITERARIA Y CULTURAL HÚNGARA. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 / 6141 - jakabterek@ciudad.com.ar

MHBK - MAGYAR HARCOSOK BAJTÁRSI KÖZÖSSÉGE - COMUNIDAD DE CAMARADERÍA DE LOS EX COMBATIENTES HÚNGAROS EN LA ARGENTINA - J.B. Justo 183, (1602) Florida, Bs.As. Tel. 4796-0176 / 15-4949-9640 - vferlolo@fibertel.com.ar

SZENT ISTVÁN KÖR - CÍRCULO DE SAN ESTEBAN. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4783-6462 - jakabterek@ciudad.com.ar

VITÉZI REND ARGENTÍNAI CSOPORT - ORDEN DE LOS CABALLEROS VITÉZ. Capítulo Argentino. Tel/Fax (5411) 4715-2351 - nyattay@arnet.com.ar

VIDÉK - INTERIOR DEL PAÍS

BARILOCHEI MAGYAR EGYESÜLET - ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BARILOCHE - Rolando 250, (8400) Bariloche, Prov. de Río Negro. Tel. 02944-461904
CÓRDOBAI MAGYAR KÖR - CÍRCULO HÚNGARO DE LA PROVINCIA DE CÓRDOBA. Recta Martinolli 8611, Barrio Villa Belgrano, Córdoba. Tel. 0351-481-8531 / 0351-156-144-070 - filipaniclilii@gmail.com

CHACOI MAGYAR EGYESÜLETEK:
- **COLECTIVIDAD HÚNGARA DE CNEL. DU GRATY** - M. Moreno N° 12, (3541) Coronel Du Graty, Prov. de Chaco. Tel. 03735-498-649
- **SOCIEDAD HÚNGARA DE SOCORROS MÚTUOS** - Balcarce 79. Moreno N° 12, (3540) Villa Ángela, Prov. de Chaco. Tel. 03735-420-939

SANTA FE-I MAGYAROK TÁRSASÁGA - AGRUPACIÓN HÚNGAROS DE SANTA FE (CAPITAL) - 9 de Julio 6345, (3000) Santa Fe. Tel. 0342-469-5500 - adorjan@ciudad.com.ar

Atención:
Rogamos a los responsables informarnos de errores o cambios. Gracias.
Esta edición fue impresa en IMPRENTA ALFA BETA S.A. 4522-1855